

LUCRURI CARE VOR VENI

Frate Boone, fraților, este o mare prioritate să fiu din nou împreună cu voi în San Bernardino. În locul acesta sunt o mulțime de amintiri mărețe despre timpurile trecute, și să auzi că ultima vizită aici are încă o influență vie, ne bucură că Duhul Sfânt ne-a condus pe aici cu mulți ani în urmă.

În timp ce stăteam cu mașina în parcare am încercat să-mi amintesc câteva evenimente care s-au întâmplat aici. În evanghelizările pe care le-am ținut în Finlanda, traducătoarea mea a fost doamna Isaacson. Ea a venit lângă mașina mea și când am vrut să cobor, mi-a zis: „Tu ești glasul din Finlanda!” M-am întrebat dacă doamna Isaacson locuiește pe aici pe undeva. S-ar putea ca doamna Isaacson să fie în seara aceasta aici, doamna May Isaacson? Ea este din Finlanda.

Îmi vine în minte încă ceva. Este vorba despre o ospătară de la hotelul Antlers, unde am mâncat. Era o femeie deosebită, dar nu era creștină. Eu am invitat-o la adunare. A pierdut un copil și trăia despărțită de bărbatul ei. Eu m-am rugat pentru ea ca Domnul s-o ajute să se împace cu soțul ei, ca ei să fie din nou împreună. Este aici?

Un alt lucru care s-a întâmplat aici este învierea aceluia sugar care a fost adus de la o distanță cam de o zi de călătorie cu mașina. Copilul era mort și zăcea în brațele mamei lui, dar a fost readus la viață. Sunt și ei aici? Când stăteau acolo cu copilul mort, mă gândeam: „Ce credință! Chiar dacă aș fi cel mai mare fățarnic din lume, Dumnezeu ar răsplăti credința acestei mame”, iar când am ținut copilul în brațe și m-am rugat pentru el, am simțit cum se încălzește și cum începe să se miște, apoi a deschis ochii. Atunci l-am dat înapoi mamei lui. Nu știu ce credință aveau ei, poate nici nu erau creștini. Eu nu i-am întrebat despre lucrul acesta, ci m-am bucurat pur și simplu pentru că acest copil mic a fost adus din nou la viață.

Frate Boone, de atunci a curs multă apă pe râu și noi îl slujim încă pe același Dumnezeu care rămâne același ieri, azi și în veci. Privind în jur, l-am văzut pe fratele Leroy Koop, care stă aici. Este prima dată când îl văd după multă vreme. (Fratele Branham vorbește cu fratele Leroy). „Paul, Leroy este tatăl meu.” Oh, da, Rusia! Ei bine, eu știu despre soldatul acela plăcut care este în serviciul regelui. Cu siguranță, sunt fericit să fiu aici și să-l ascult pe acest slujitor tânăr, spunând că a fost inspirat de slujba pe care am avut-o când am fost aici. Este minunat... Oamenii

stau în picioare, de aceea nu o să vă ținem prea mult.

Îmi amintesc că aici, în apropiere, este și fratele Larry Jenkins, care ține adunări de vindecare. Sunt foarte mulțumitor pentru aceasta și sunt pe deplin încredințat că Domnul îl va binecuvânta și îi va dărui servicii extraordinare.

Este o onoare pentru mine că am putut veni în seara aceasta în biserică. Adevărul este că întotdeauna mă simt mai bine într-o biserică decât într-un auditoriu. Nu am nimic împotriva auditoriilor, dar în ele au loc diferite spectacole în timpul cărora se petrec multe lucruri, și astfel pot ascunde o mulțime de dureri rele. Dar când intri într-o adunare spirituală se simte o libertate mai mare. Așa este, acolo este ceva, Prezența lui Dumnezeu este acolo și este diferit. Nu știu ce efect are clădirea, dar este ceva diferit. Desigur, sunt aceiași oameni și când mergem în acele auditorii, dar acelea sunt locuri rele. Poate numai eu gândesc așa, dar oricum sunt bucuros pentru că în seara aceasta sunt aici.

Mâine seară vom fi într-o altă clădire sau auditoriu. Nici măcar nu știu unde, dar este aproape de aici. Unde? La Auditoriul Orange Show. Eu vorbesc pentru Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, și am avut privilegiul să vorbesc pentru ei în jurul lumii. Aici am fost invitat de un prieten scump și suntem bucuroși să fim în seara aceasta aici.

În seara aceasta vom deschide Biblia. Fiecare om care are putere fizică o poate face, dar numai Duhul Sfânt poate să ne deschidă mintea și să ne descopere Cuvântul.

Eu cred ceea ce spune Biblia, pentru că ea este Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu cred că oamenii vor fi judecați printr-o biserică oarecare așa cum susțin unii. Nu demult, am vorbit cu un foarte loial prieten de-al meu, care este catolic. El mi-a zis: „Dumnezeu va judeca lumea prin Biserica Catolică.” Dacă este așa, atunci prin care biserică catolică? Vedeți? Dacă El judecă prin metodiști, atunci cum este cu baptiștii? Vedeți? Și dacă judecă prin unul, celălalt este pierdut. Deci, este prea multă confuzie. Dar noi trebuie să mergem să aflăm poziția noastră reală, iar Biblia spune că Dumnezeu va judeca lumea prin Isus Hristos, și El este Cuvântul. În sfântul Ioan 1, scrie: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Evrei 13.8 spune că *„El este același ieri, azi și în veci”*, iar eu cred că acesta este Adevărul.

Eu cred că Dumnezeu a fost de la început Dumnezeul cel infinit. Noi suntem limitați, iar gândurile Lui sunt atât de sus încât, cu mintea noastră limitată, nu putem cuprinde înțelepciunea Lui cea mare și infinită. Din pricina aceasta, unele lucruri ni se par străine deși Scriptura vorbește foarte clar cu privire la ele. Și totuși ele se vor petrece. Eu cred că Cuvântul Lui nu va trece niciodată. Mai mult, cred că Dumnezeu Își tâlcuiește singur Cuvântul fiindcă știe că noi, cu mintea noastră limitată, nu vom putea înțelege gândirea Lui măreață. Dumnezeu nu are nevoie de nimeni să Îi tâlcuiască Cuvântul, pentru că El este Cel care Îl interpretează prin faptul că-L împlinește la timpul hotărât.

Noe era Cuvântul pentru ziua lui. Apoi a venit Moise cu mesajul lui. Moise nu ar fi putut să vină cu Cuvântul lui Noe. El nu ar fi putut face o corabie și să plece cu ea pe Nil, din Egipt spre țara făgăduită. Dar nici mesajul lui Moise nu ar fi fost de nici un folos în zilele lui Noe. Acea era partea din Cuvântul lui Dumnezeu care a fost dovedită de a fi Adevărul prin Moise. Nici Isus nu ar fi putut să se ridice cu mesajul lui Moise; Luther nu putea să mențină cuvântul bisericii catolice; Wesley nu putea să continue cu Cuvântul dat lui Luther; pentecostalii nu puteau să continue cu Cuvântul dat metodiștilor. Vedeți, biserica era în creștere. Fiecărei epoci i s-a dat ceva din Scriptură iar Dumnezeu Își descoperă Cuvântul prin Duhul Sfânt, prin manifestarea și dovedirea Lui Însuși, în timpul pentru care a fost făgăduit.

Isus spunea: *„Dacă nu Mă puteți crede pe Mine, credeți măcar lucrările pe care le fac Eu.”* (Ioan 10.38), deoarece aceste lucrări dovedeau Cine era El. Ei ar fi trebuit să cunoască ce spuneau Scripturile dar, când a venit El, totul li s-a părut atât de deosebit de ceea ce știau încât nu au vrut să Îl creadă, ci s-au gândit că Isus era doar un om care Se făcea pe Sine Dumnezeu. Dar El era Dumnezeu în chip omenesc. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine Însuși. Nimeni nu putea împlini aceste cuvinte decât dacă era Dumnezeu cu El. Nicodim a spus lucrul acesta, iar sinedriul o credea, dar ei nu cunoșteau Cuvântul.

Isus le-a spus: *„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, căci Moise a scris despre Mine.”* (Ioan 5.46). Dacă ar fi cunoscut Scriptura, ei ar fi știut ce trebuie să facă Mesia și L-ar fi cunoscut pe baza lucrărilor confirmate și făgăduite despre El. Isus a depus mărturie despre acest Cuvânt și a făcut Cuvântul pentru ziua aceea viu. Eu cred că noi trăim aceleași lucruri astăzi. Dumnezeu depune mărturie despre Cuvântul Său, adevărind ce a spus mai înainte.

Noi știm că aceasta este ziua mântuirii, când Dumnezeu îi cheamă pe oameni de la

o viață păcătoasă, lumească, la o viață în slujba Lui. În ziua când Dumnezeu a turnat, de sus, Duhul Lui, a fost însoțit de semne mari și minuni.

Acest lucru se întâmplă când cad deodată ploaia timpurie și cea târzie. Noi știm că vor avea loc semne și minuni mari, care vor fi refuzate de marile denominațiuni, dar Îi sunt mulțumitor pentru toate aceste uși deschise prin care am putut intra și prin care oamenii au primit inspirația...

Eu îmbătrânesc și știu că zilele mele sunt numărate, dar știu că acești bărbați tineri vor primi Mesajul și-l vor duce mai departe până la venirea Domnului, dacă El va zăbovi și nu va veni în generația mea chiar dacă nădăjduiesc încă să-L văd. Eu Îl aștept în fiecare zi, veghez și mă pregătesc pentru ceasul acela.

Să ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul înainte de a citi din Cartea Lui.

Tată ceresc, Îți suntem recunoscători pentru că în seara aceasta suntem în viață și am putut să revenim în acest oraș frumos, de unde avem panorama munților acoperiți cu zăpadă și apoi deodată întâlnim pomi de portocali înfloriți. Doamne, ce lume minunată ne-ai dat ca să trăim în ea!

Dar putem vedea cum oamenii au stricat această lume. Oh, ne rușinăm de noi înșine, Tată! Tată, în seara aceasta suntem aici, pentru că ne străduim să-i aducem pe oameni în starea în care să recunoască darul cel mai mare pe care ni l-a făcut Dumnezeu și să știe că dincolo sunt lucruri și mai mărețe.

Tată, noi vom citi din Cuvântul Tău, dar fă ca Duhul Sfânt să ni-L descopere. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Poate că cineva vrea să-și ia notițe sau să citească împreună cu noi versetele pe care le va citi predicatorul. Cu ani în urmă nu era nevoie să-mi notez versetele, dar acum am îmbătrânit. Atunci aveam douăzeci și cinci de ani iar acum am cincizeci de ani. Totuși, până mă va chema, încerc să păstrez tot ceea ce știu să fac în Cuvântul Lui.

Vom deschide Bibliile și vom citi din **Ioan 14.1-7**. Textul este foarte cunoscut și se citește adesea la înmormântări. Dacă aș ține vreodată o predică pentru înmormântare, aș ține-o pentru lumea aceasta: ca să moară și să învie din nou.

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi

spus.

Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

Știți unde Mă duc și știți și calea într-acolo.

„Doamne”, i-a zis Toma, „nu știm unde Te duci, cum putem să știm calea într-acolo?”

Isus i-a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște și L-ați și văzut.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său. În seara aceasta vom ține o lecție mică, pentru biserică.

Ieri seară am fost la Yuma, Arizona, unde locuiesc acum. Când am fost ultima dată acolo locuiam încă în Jeffersonville, Indiana. În Arizona mă aflu pe baza unei viziuni pe care am avut-o cu câțiva ani în urmă și pe baza căreia am fost trimis acolo. Fratele Peary Green, care este fratele și colaboratorul nostru, a început să țină adunări acolo, într-o capelă care înainte aparținuse de biserica „Adunările lui Dumnezeu.” Ei s-au alipit, și cred că toți au mers înăuntru cu fratele Brock și cu Fratele Gilmore, și au lăsat această biserică deschisă; iar fratele Peary Green din Texas, care este asociat cu noi, s-a mutat înăuntru și a ocupat locul. Noi suntem bucuroși să știm că fratele Green a redeschis biserica aceasta care era închisă.

Ieri seară am fost la Yuma și am vorbit pentru Oamenii de Afaceri Creștini despre tema „Răpirea”. Cred că a fost o temă ciudată pentru cei prezenți dar aproape toți erau creștini. Probabil că dacă aș fi întrebat: „Câți dintre voi sunteți creștini?”, s-ar fi ridicat aproape toate mâinile. Deci, dacă suntem creștini, cred că ar trebui să mergem înainte, deoarece nu trebuie să facem presupuneri. Nouă ni s-a spus care ne este destinația.

Așadar, în seara aceasta vreau să vorbesc despre subiectul **Lucruri care vor veni**. Aseară am vorbit despre „Răpire”, iar în seara aceasta vreau să vorbesc despre subiectul pe care l-am anunțat și pe care aș putea să-l leg de subiectul de

aseară. Noi știm că urmează să fie o răpire, iar aceasta va fi în viitor.

În textul citit, Isus spune că El „*S-a dus să ne pregătească un loc. Să nu vi se tulbure inima.*” El le spunea iudeilor: „Voi credeți în Dumnezeu, dar trebuie să credeți și în Mine, pentru că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu.” Vedeți? Cu alte cuvinte, „*Eu și Tatăl una suntem.*” „*Tatăl locuiește în Mine de aceea, nu Eu fac aceste lucrări ci Tatăl Meu care locuiește în Mine. El face aceste lucrări ale Lui.*” Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu Sine.

Pentru evrei, care de generații întregi au fost învățați așa, era ușor să creadă într-un Dumnezeu mare și supranatural, dar le era prea mult să cuprindă și să înțeleagă că acest Dumnezeu a venit jos și S-a descoperit în persoana Fiului Său, Isus Hristos; sau ca Dumnezeu să locuiască într-un trup omenesc, deși Isus le spunea: „*aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine, pentru că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.*”

Atunci, viața lui Isus pe acest pământ era spre sfârșit. El le-a arătat oamenilor și le-a dovedit prin semne, minuni mari și Scripturile la care S-a referit, că El era Dumnezeu manifestat în trup.

Isus a vrut să spună: „Dacă vedeți că viața Mea se sfârșește, lucrul acesta se întâmplă cu un scop: ca să Mă duc acolo și să vă pregătesc un loc, ca unde sunt Eu, să fiți și voi împreună cu Mine.” Prin aceasta, Isus le spunea ucenicilor Săi că viața aceasta nu se sfârșește odată cu moartea.

Nu uitați că v-am spus deja că textul acesta este potrivit pentru un serviciu de înmormântare. Gândiți-vă că moartea stă înaintea noastră și noi nu știm când... S-ar putea ca în clădirea aceasta să fie cineva care nu va mai pleca viu de aici. Așa de nesigură este viața aceasta... Poate fi un om tânăr și sănătos și să moară în cinci minute. Acest lucru s-ar putea întâmpla cu fiecare dintre noi: în cinci minute să fim doar niște trupuri fără viață. Acesta este adevărul. Sau tot în cinci minute de acum încolo, să fim în slavă. Noi nu știm când va fi aceasta; lucrul acesta este în mâinile lui Dumnezeu. Isus a spus că El Însuși nu știe când va fi acel timp, deoarece este în mâna Tatălui.

Prin textul acesta, „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc*”, Isus voia să ne arate că există o viață după moarte. După ce se termină viața aceasta, există o viață continuă. Ce mângâiere ar trebui să fie aceasta pentru noi toți, să știm că atunci când viața aceasta este gata, Acolo este o Viață în care vom merge. Cu cât

Înaintați în vârstă, aceasta devine o realitate tot mai puternică pentru voi. Astfel, când vedeți că zilele voastre se apropie de sfârșit, începeți să vă pregătiți pentru marele eveniment, pentru continuarea vieții într-o altă lume, într-un alt loc.

Nașterea voastră pământească a fost hotărâtă dinainte. Cred că voi credeți aceasta. Fiecare dintre noi știe că nașterea noastră a fost planificată. Ați știut că viața voastră nu a fost doar o întâmplare? Tot ce vedeți a fost plănuțit de Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu cel infinit a știut totul. Fiind infinit, El a știut fiecare muscă ce va fi vreodată pe pământ și de câte ori va clipi ea din ochi. Aceasta înseamnă a fi infinit. Vedeți? Micuțele noastre minți nu pot cuprinde ce înseamnă infinitul, dar Dumnezeu cel infinit a știut toate lucrurile, de aceea nu există nimic în afara tiparului.

Dacă cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu, noi știm unde trăim, știm în ce ceas și timp trăim; știm ce stă înaintea noastră, ce ne așteaptă și ce este înapoia noastră. Cartea lui Dumnezeu este descoperirea lui Isus Hristos, lucrările Lui, care trebuiau să se petreacă de-a lungul Epocilor până la Cartea Apocalipsei și făgăduințele care vor veni. Deci, toate făgăduințele Lui sunt adevărate. Dumnezeu nu poate exprima niciun Cuvânt fără ca acesta să fie adevărat și fără să se împlinească. Fiecare Cuvânt spus de El trebuie să vină la împlinire.

Unii oameni se încurcă din pricina a ceea ce scrie în Geneza și spun: „Dumnezeu se repetă”, dar adevărul este că noi nu înțelegem. Vedeți, la început, Dumnezeu a zis: „Să fie...”, „Să fie...” „Să fie...” Lumea era doar întuneric și haos. Când Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!”, au putut trece sute de ani până a apărut lumina. Dar dacă El a exprimat aceste cuvinte, trebuiau să se împlinească. Așa trebuie să fie pentru că El a vorbit Cuvântul Său. Sămânța se afla sub ape, dar când El a uscat pământul, a răsărit. Ceea ce spune Dumnezeu trebuie să vină la împlinire.

El a spus prin profeți... M-am referit la aceasta aseară. Prin Isaia, El a spus că „fecioara va rămâne însărcinată și va naște un fiu...” (Isaia 7.14).

Un bărbat care ar fi căutat trecere înaintea oamenilor nu ar fi spus: „O fecioară va zămisli”, dar Isaia era un profet. Profetul îl reflectă pe Dumnezeu și este astfel făcut încât nu poate exprima propriile sale cuvinte, ci spune doar Cuvântul lui Dumnezeu. El este gura lui Dumnezeu. De aceea, a zis: „O fecioară va zămisli.” Poate nici nu a înțeles ce a spus, dar Dumnezeu a vorbit prin el, deoarece El nu face nimic până când nu descoperă robilor Său, profeților. De la rostirea profeției

până la împlinirea ei au trecut aproape opt sute de ani. Apoi, aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, au căzut în pântecele unei fecioare și s-au ancorat acolo. Astfel, ea a zămislit și l-a născut pe Emanuel: „*Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” (Isaia 9.6). Aceasta a trebuit să fie calea, pentru că Dumnezeu a vorbit-o prin gura profetului Său, și toate cuvintele lui Dumnezeu trebuie să se îplinească. De aceea, știm că Isus s-a dus să pregătească un loc ca să Își ia poporul la El. Cine sunt oamenii aceia? Nădăjduiesc că în seara aceasta noi suntem parte din aceia. Prietene, dacă nu este așa, Dumnezeu a făcut o cale, o condiție, prin care poți fi inclus și tu în ea, dacă vrei. Voi aveți libertatea alegerii, aveți voința liberă și puteți proceda cum doriți.

Observați. Acolo este o lume care va veni. Așa cum v-am spus cu privire la naștere voastră pământească, voi ați fost rânduiți mai dinainte. Dumnezeu a știut că veți fi aici. Oamenii nu cred că nu este o vizită din generație în generație, dar ea este.

În cartea Evreilor, cred că la capitolul 7, Pavel a vorbit despre un mare eveniment care s-a întâmplat cu Avraam, care a plătit zeciuală lui Melhisedec, când s-a întors de la măcelul împăraților. El a spus că Levi era în coapsele stră-străbunicului său, Avraam, când acesta l-a întâlnit pe Melhisedec și i-a plătit zeciuală, iar acest lucru i s-a considerat lui Levi. Și El pedepsește păcatele oamenilor care nu vor să țină Cuvântul Său, în copii lor, din generație în generație.

Vedeți, voi toți ați fost rânduiți mai dinainte de Dumnezeu. Nimic nu se întâmplă din întâmplare pentru că Dumnezeu știe tot. Totul este hotărât cu multe generații în urmă, în așa fel ca voi să puteți fi în seara aceasta aici. Ați știut aceasta? Gândiți-vă că la un moment dat voi ați fost în tatăl vostru, în genele tatălui vostru. În timpul acela el nu vă cunoștea și nici voi nu îl cunoșteți pe el. Apoi, prin sfânta căsătorie, ați fost puși în patul germinativ, în pântecele mamei voastre și astfel ați devenit un om după asemănarea tatălui vostru. Prin aceasta, voi aveți părtășie acum.

Singura cale de a deveni un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu este să aveți Viața veșnică. Și există o singură formă de Viață veșnică, iar aceasta este Viața lui Dumnezeu. Ca să fii un fiu al lui Dumnezeu, trebuie să fi fost deja mai dinainte în Tatăl, mai înainte să fi existat vreo moleculă. Voi nu sunteți nimic altceva decât manifestarea genei de Viață care a fost în Dumnezeu ca fiu a lui Dumnezeu, iar acum, după ce Cuvântul a venit la voi ca să vă aprindă în timpul acesta, sunteți

exprimați. Voi sunteți exprimarea Vieții lui Dumnezeu în voi, pentru că sunteți un fiu sau o fiica a lui Dumnezeu. Înțelegeți ce vreau să spun? În seara aceasta, voi stați în această biserică, pentru că datoria voastră este să-L exprimați pe Dumnezeu în fața acestei națiuni, în fața acestor oameni, a vecinilor voștri și înaintea tuturor celor cu care sunteți împreună, oriunde v-ați afla. Voi trebuie să fiți unul din atributele lui Dumnezeu. Dacă ați primit Viața veșnică, o aveți. Apoi, când ați trecut prin spălarea cu apa Cuvântului, ați fost aduși la exprimare ca ființă și acum aveți părtășie cu Tatăl vostru ceresc, Dumnezeu, așa cum aveți cu tatăl vostru pământesc. Dacă această Viață veșnică locuiește în voi, sunteți cetățeni ai Împăratului; fii și fiice a Dumnezeului celui viu. Isus a fost plinătatea lui Dumnezeu manifestată; El era plinătatea Dumnezeirii în chip omenesc. De aceea, erați în El atunci când S-a manifestat aici pe pământ, în trup, pentru că El era Cuvântul. (Ioan 1.1). *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul S-a făcut trup.*

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” „Cuvântul S-a făcut trup.” De aceea, voi ați mers cu El: pentru că ați fost în El când era pe pământ. Voi ați suferit cu El, ați murit cu El și ați fost îngropați împreună cu El, iar acum ați înviat cu El și manifestați atributele lui Dumnezeu, așezați în locurile cerești. Voi sunteți deja înviați, înviați la o viață nouă și așezați în locurile cerești în Hristos Isus. Oh, aceasta înseamnă atât de mult în ziua de azi, biserică! Aceasta înseamnă atât de mult pentru noi, să ne vedem pe noi înșine poziționați în Hristos Isus.

Dacă noi suntem atributele lui Dumnezeu, nu putem trăi prin crezuri și denotațiuni, ci trebuie să trăim prin Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Mireasa este o parte din Mire, așa cum orice femeie este o parte a bărbatului ei. De aceea, noi trebuie să fim Mireasa Cuvânt. Ce înseamnă Mireasa Cuvânt? Manifestarea Cuvântului acestui ceas. Mireasa, nu un crez sau o denotațiune, ci o calitate vie a lui Dumnezeu, un atribut viu a lui Dumnezeu, arătând lumii atributele lui Dumnezeu în forma Miresei care este exprimată în ceasul în care trăim acum.

Martin Luther nu putea să exprime atributele pe care le exprimăm noi, fiindcă atunci era începutul, învierea, la fel ca la bobul de grâu care este pus în pământ, moare și apoi învie iar.

Poate ați citit cartea aceea în care un neamț a râs de mine și mi-a spus că sunt cel mai mare fanatic dintre fanatici. El era împotriva a tot ceea ce se numește Dumnezeu, și chiar își bătea joc de Dumnezeu. În acea carte, el a spus: „Ce

Dumnezeu este acesta care a despărțit Marea Roșie și a scos poporul Său, apoi și-a pus mâinile în sân și a privit prin epocile întunecate, cum sufereau și mureau oamenii și chiar copiii mici au fost mâncați de lei?”

Vedeți, întregul program, întreaga biserică este zidită pe descoperirea Divină. Isus a spus în Matei 16: „*Nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*” Ce era aceasta? O descoperire despre Cine era El. „*Și pe această piatră voi zidi biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.*” Vedeți? Este vorba de descoperirea lui Isus Hristos din ceasul acesta, nu de ceea ce a fost El în celelalte timpuri.

Biblia exprimă creșterea Lui în Mireasă la statura plinătății. Așa cum a căzut bobul de grâu (Hristos) în pământ, exact așa a trebuit să cadă în pământ și Mireasa Evului Mediu. Fiecare sămânță care cade în pământ trebuie să moară pentru că altfel nu poate să se reproducă. De aceea a fost necesar ca Biserica întemeiată în ziua de Rusalii să sufere martirajul în Evul Mediu și să cadă în pământ ca apoi să vină iarăși la suprafață în epoca lui Luther și apoi să ajungă la plinătatea staturii Miresei lui Isus Hristos, în această ultimă zi. Vedeți? Nu este nicio altă cale.

Din acest motiv, Mireasa în răpire va veni înainte. Totul este planificat mai dinainte de Dumnezeu. El a cunoscut de la început fiecare om, fiecare loc, unde se va stabili și totul despre el. Totul este hotărât mai dinainte. Dumnezeu a știut că va fi aici și a hotărât să fie așa, astfel încât când ajungem Acolo... El S-a dus să ne pregătească un loc, iar când ajungem Acolo, totul va fi pregătit, ca și cum chiar în seara aceasta este pregătit, ca și cum ceasul acesta este pregătit.

El știe toate aceste lucruri, prin măreața Sa cunoștință mai dinainte. Dumnezeu este Omniprezent pentru că El este Atotștiutor. El nu poate fi doar ca un vânt în jurul pământului, pentru că El este o Ființă. El nu este doar un mit, ci este o Ființă. El locuiește într-o casă. El locuiește într-un loc numit Rai, de aceea, fiind Omniprezent și Atotștiutor, cunoaște toate lucrurile.

Voi ați fost născuți și prezentați în lumea aceasta; Dumnezeu a știut că urmează să fiți aici pe acest pământ, și ați crescut de la naștere spre maturitate. Lucrurile care vi s-au părut curioase când erați băieți și fete, sunt acum reale. Atunci nu le puteați cuprinde dar acum, ca adulți, începeți să le înțelegeți și constatați că tot ce s-a întâmplat a fost pus corect. Aceasta are cu adevărat o însemnătate pentru voi.

Exact așa este și cu nașterea voastră duhovnicească.

Când veniți la altar și vă predați viața lui Hristos, ca sugari faceți lucruri ciudate, pe care nu le înțelegeți, și vă întrebați de ce le-ați făcut. Dar după un timp ajungeți la maturitate, deveniți creștini maturi și înțelegeți. Vedeți?

Nașterea voastră firească o simbolizează pe cea duhovnicească. În timpul cât ați crescut, în viața aceasta, totul era corect și toate prin câte ați trecut au fost în ordine deoarece pentru aceasta ați fost rânduiți. Nu a fost ciudat când ați intrat într-o biserică sau într-un cort, unde predicatorul vorbea despre o anumită temă și v-ați grăbit jos la altar? Vedeți, vedeți? Dar Dumnezeu a știut aceasta încă înainte de întemeierea lumii. Atunci nu ați înțeles de ce ați făcut aceasta, dar acum înțelegeți. Tot ce s-a întâmplat și se întâmplă în viața aceasta este exact potrivit pentru voi și așa va fi și în viața care va veni. Lumea și viața aceasta favorizează procesul vostru de maturizare și tot ce vine este spre binele vostru.

Eu cred că nimeni nu a venit aici întâmplător.

Gândiți-vă că atunci când ați venit în lume, totul trebuia să fie deja pregătit pentru voi sau planificat pentru voi. Eu abia înțeleg, și noi nu ne putem închipui ce lucruri bune a pregătit Dumnezeu pentru cei ce se încred în El. Dacă, deși trăim în acest haos, Dumnezeu a adus în viețile noastre aceste lucruri bune, cu cât mai mult putem să ne încredem că El ne poate pregăti și lucrurile viitoare și veșnice. Pare, așa spune eu, foarte ciudat.

Eu nu cred că cerul este așa cum ni l-a descris mama, și mă gândesc că nici voi nu credeți aceasta. Cu sute de ani în urmă oamenii credeau că fiecare om care moare merge în cer, stă acolo pe nori și cântă la o harpă. Eu cred că Biblia învață aceasta, dar aceea era o concepție pe care oamenii au avut-o înainte ca plinătatea Cuvântului să vină în existență, sau deschiderea celor șapte Pечеți care ne este promisă în această epocă. Acum noi înțelegem aceasta. Eu cred că cerul este un loc la fel de real ca acesta, și nu suntem puși acolo pentru veșnicie ca să stăm acolo pe un nor. Noi nu vom sta și vom cânta din harpă pentru veșnicie, ci vom merge într-un loc real, unde vom face lucruri și unde vom locui. Noi vom lucra, ne vom bucura, vom trăi și vom merge la Viață, la o Viață veșnică reală. Noi vom merge în ceruri, în paradis.

Adam și Eva aveau ceva de făcut. Înainte de intrarea păcatului, ei trăiau, mâncau și se bucurau în grădina Eden, iar noi suntem chiar pe drumul înapoi, suntem duși din nou acolo, prin neprihănire. El ne îndreptățește și ne duce înapoi.

Aș vrea ca cei care primesc benzile să asculte mesajul despre neprihănire. Eu am vorbit despre aceasta cu câțva timp în urmă.

Vedeți, părinții voștri pământești au pregătit totul pentru venirea voastră încă înainte de nașterea voastră. Gândiți-vă la faptul că părinții pământești sunt doar un simbol al Tatălui ceresc. *„Și dacă noi știm să le dăm daruri bune copiilor noștri, cu cât mai mult o face Tatăl ceresc pentru copiii Lui.”* Vedeți, ei s-au pregătit pentru venirea voastră. Au făcut un mic pătuț, au luat ceva botoșei micuți, hăinuțe mici și așa mai departe. Ei au pregătit totul pentru venirea voastră, au pregătit totul înainte chiar ca voi să veniți pe pământ. Isus a mers să pregătească venirea noastră acolo.

Acum vreau să scot ceva din cuvintele: *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri...”* Eu nu vreau să adaug la Cuvânt sau să scot din El, pentru că nu trebuie să facem aceasta. Apocalipsa 22 spune: *„Oricine va adăuga sau va scoate un cuvânt din Aceasta...”* Deci, *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri...”*

Eu cred că atunci când ajungem în cer, nu ne vom asemena la înfățișare unul cu celălalt; nu cred că toți vom fi blonzi, șateni sau bruneți; nici că toți vom fi înalți sau scunzi sau că toți vom fi uriași. Eu cred că Dumnezeu este un Dumnezeu al varietății. El a făcut-o așa cum a vrut să fie. El a făcut anotimpurile: vara, iarna, primăvara și toamna. Aceasta arată că El este un Dumnezeu al varietății. El v-a făcut într-o varietate. Astfel, unii oameni sunt palavragii, alții sunt cu adevărat dogmatici, alții sunt fini, și alții sunt drăguți. În Împărăția Lui veți găsi tot felul de oameni.

Priviți-l pe Petru și comparați-l cu Andrei. Andrei era un luptător în rugăciune; era mereu pe genunchi. Petru era un predicator înfocat, iar Pavel era un învățat. El se asemena mai mult cu un profesor care s-a retras și a scris o mare parte a Noului Testament.

Moise a scris primele cărți ale Vechiului Testament, Legea. Apoi au venit Împărații, Psalmii și celelalte cărți pe care le-au scris profeții.

Matei, Marcu, Luca și Ioan au scris tot ce s-a petrecut în timpul Domnului Isus, dar Pavel a despărțit Legea de har și le-a pus la locul lor. El este scriitorul Noului Testament, așezând Cuvântul lui Dumnezeu în ordine.

Acum vedeți multe locașuri, multe denumiri, așa cum există multe feluri de

dealuri, râuri, izvoare, pâraie, lacuri. Bunătatea Tatălui ceresc le-a pus aici pentru că unii oameni iubesc dealurile, alții iubesc apele, alții, pustiurile. Vedeți, El știa natura voastră și ce fel de ființe veți fi încă înainte de a veni aici, de aceea a creat toate aceste lucruri ca să vă puteți bucura de ele. Oh, eu cred că El este un Tată minunat pentru că a făcut totul așa. Mie îmi plac foarte mult munții, de aceea sunt bucuros că i-a creat. Alții pot spune: „Oh, eu nu suport munții!” Dar vedeți? Poate că El a golit „găleata cu mortar” aici, ca să mă bucure pe mine. Alții spun: „Mie îmi plac câmpiile pentru că pot vedea până departe.”

Ei bine, noi avem preferințe diferite și naturi diferite, dar amândoi suntem creștini. Nu este minunat tot ce a făcut El pentru noi? Tatăl a știut că tu vei fi aici și a pregătit totul pentru tine încă înainte de a te naște. Gândiți-vă însă că acestea sunt doar daruri trecătoare, sunt numai umbre.

Noi știm că Moise a ridicat în pustie cortul întâlnirii și a pregătit totul după exemplul ceresc care i s-a arătat. Lucrurile pământești exprimă ceea ce sunt lucrurile cerești. Astfel, dacă pământul pe care trăim acum este atât de minunat încât îl iubim, inspirăm aerul lui, admirăm florile și trăim bucuroși, cum va fi cerul, a cărui umbră este el? Lucrurile trecătoare sunt umbra celor veșnice.

Când vedeți un pom care luptă să crească pentru că vrea să trăiască, înseamnă că undeva există un pom care nu trebuie să facă aceasta.

Dacă într-un spital vedeți un om care zace pe patul de suferință, sau un accidentat care se luptă cu moartea pentru viața lui, care horcăie, se obosește, plânge și strigă, înseamnă că undeva există un trup care nu se luptă pentru viață și nu strigă pentru ea.

Aceste lucruri sunt daruri trecătoare care arată că acolo există un loc unde este cel veșnic. Isus a plecat acolo să pregătească locul-trupul acela veșnic pentru noi. Acum, ele doar exprimă că acolo este unul mai mareț, de același fel, pentru că acestea sunt de același fel.

Biblia spune: *„Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem unul care așteaptă deja.”* Este la fel ca în cazul copilului care se află încă în trupul mamei. Mușchii aceia mici se mișcă deja, deși copilul nu este încă născut.

Vedeți, o femeie care urmează să fie mamă, cu puțin timp înainte de a naște

devine binevoitoare chiar dacă înainte era rea. Ea este mai blândă decât înainte. De ce? Pentru că un mic duh de înger este prezent și așteaptă să primească acel trup natural. De îndată ce se naște copilul, duhul de viață vine în el. Dumnezeu îl suflă în el și astfel devine un suflet viu.

Când acest trup este lăsat aici în acest pământ, când acest trup se pune în pământ, îl așteaptă un trup nemuritor ca să primească duhul înapoi în el însuși. Oh, ce lucrare minunată și puternică! Noi suntem deja în Isus Hristos. Amin... În Hristos, noi suntem copilași, copiii lui Dumnezeu, și așteptăm eliberarea deplină la venirea Domnului Isus Hristos, când trupul acesta muritor va fi luat de nemurire. El v-a dat acest trup numai ca să arate că dincolo vă așteaptă un trup mai mare care trebuie să vină. Vedeți? Dacă purtăm sau ne-am născut în imaginea celui pământesc, de asemenea vom purta imaginea celui ceresc, în care nu este niciun rău. Acesta de aici este cuprins de rău, boală, suferință, moarte și amărăciune.

Eu am vorbit despre lucrul acesta, nu demult, în tema „Transformarea prin Cuvântul lui Dumnezeu,” unde am spus că trupul în care trăim acum are în el răul și că întreaga civilizație modernă în care trăim este de la diavolul. Nu credeți aceasta? Chiar dacă nu vrem să credem, Biblia spune că așa este. Ea spune clar că fiecare guvern, fiecare împărăție pământească, ba chiar întreaga lume, aparține diavolului și este condusă de diavolul. Satan l-a dus pe Isus pe un munte mare, l-a arătat toate împărățiile lumii, care au fost și care vor veni, și i-a spus că toate sunt ale lui, iar Isus nu l-a contrazis pentru că el este dumnezeul acestei lumi. Vedeți?

Satan i-a spus: *„Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina înaintea Mea.”* (Matei 4.9). Vedeți, el încerca să l le dea fără ca Isus să se jertfească pentru ele. Era un târg pe care voia să-l facă cu El. Dar lumea era păcătoasă și pedeapsa pentru păcat este moartea. De aceea era nevoie ca El să moară. Din cauza aceasta, Dumnezeu s-a manifestat în trup, ca să poată lua moartea asupra Lui și să plătească prețul. Nu se mai poate scoate nimic afară pentru că totul este gratuit, este plătit deja. Toate datoriile sunt plătite, pământul îi aparține Lui acum, iar noi suntem reprezentanții Împărăției Lui, adunați aici împreună în seara aceasta în Numele lui Isus Hristos, Împăratul nostru, așezați în locurile cerești.

În lumea aceasta în care trăim, totul se bazează pe educație și pe alte lucruri dar am să vă dovedesc că știința, cultura, civilizația și toate aceste lucruri de care ne bucurăm astăzi, sunt de la Satan și vor pieri. Voi spuneți: „Civilizația, frate

Branham?" Da, civilizația aceasta vine de la diavolul. Dovada o găsiți în Geneza 4. Civilizația a început prin fiul lui Cain. Atunci oamenii au început să construiască orașe, organizații, cântau la instrumente și așa mai departe. Civilizația a venit prin cunoștință, iar cunoștința a fost vândută de Satan, Evei, în grădina Eden, când a convins-o să încalce poruncile lui Dumnezeu.

În Lumea în care vom merge, va fi o altă Civilizație, dar nu va fi felul acesta de civilizație. În civilizația actuală avem boli, suferință, poftă și moarte; totul este pe dos, dar în Civilizația viitoare nu va mai fi nimic din toate acestea. Acolo nu vom avea nevoie de știință. Știința este o pervertire a originalului. Ei despart moleculele și atomii, fac una și alta, ca să vă arunce în aer. Luați praf de pușcă iar când acesta pocnește, omorâți pe cineva. Se scoate țigăiul și alte bogății, din subsol, și astfel pământul rămâne gol ca să se poată prăbuși. Pe străzi se circulă cu 90 Km/oră și au loc accidente mortale. Noi suntem atât de nervoși, strâmtorați și grăbiți pentru că peste tot trebuie să te împingi. Oh, vedeți? Totul este de la diavolul.

În Împărăția lui Dumnezeu nu vor mai exista mașini, avioane și nici realizări științifice. Nu. Acolo nu mai este nevoie de educație deoarece educația aceea este atât de înaltă încât nici nu te poți gândi la ea de aici. Vedeți? Știința, civilizația și toate aceste lucruri vin de la Satan.

Voi întrebați: „Frate Branham, atunci de ce mai citești?” Din același motiv pentru care port îmbrăcăminte. În prima civilizație, oamenii nu au avut nevoie de îmbrăcăminte pentru că erau înveliți. Nu aveau nici un motiv să poarte îmbrăcăminte pentru că nu știau că sunt goi. Abia după căderea în păcat au văzut că sunt goi. Din pricina păcatului noi știm că suntem goi și trebuie să ne îmbrăcăm. La început nu a fost așa pentru că atunci nu exista păcat. Vedeți?

Același lucru este valabil în ce privește civilizația. Noi citim, scriem și facem toate aceste lucruri, dar să nu vă lăsați niciodată conduși în aceasta. Să nu faceți din ele dumnezeul vostru pentru că acesta este dumnezeul acestui veac. Vedeți? Aceasta nu vine de la Isus Hristos. Pe El Îl întâlnim prin credință, prin ceea ce credem, nu prin ceea ce putem dovedi științific.

În seara aceasta, eu nu vă pot dovedi științific, în această clădire, că există Dumnezeu, dar știu că El este aici. Credința mea dovedește lucrul acesta. Avraam nu putea dovedi științific că va avea un copil cu o femeie de aproape nouăzeci de ani, dar credința lui dovedea aceasta. Vedeți? El nu avea nevoie de nicio dovadă

științifică. Un doctor ar fi spus: „Bărbatul acesta bătrân este nebun. El spune că va avea un copil cu o femeie de nouăzeci de ani.” Dar, vedeți, așa a spus Dumnezeu și nu mai este nevoie de știință, ci de credință în Cuvântul lui Dumnezeu.

Școlile noastre sunt un eșec. Dumnezeu nu a spus niciodată: „Mergeți și construiți școli biblice.” Ați știut aceasta? El a spus: „Predicați Cuvântul, Evanghelia!” Sistemul nostru educațional ne-a depărtat de Dumnezeu mai mult decât orice altceva cunosc eu. Construcția de școli, spitale și așa mai departe, este datoria lumii și a altor instituții, deși Dumnezeu nu a cerut așa ceva. Eu nu am nimic împotriva lor, își au rolul și locul lor, dar prin aceasta nu s-a făcut nimic. Noi putem construi cele mai bune spitale și să folosim cele mai bune medicamente pe care le avem, dar cu toate acestea în fiecare zi mor mii de oameni. Dar în Împărăția lui Dumnezeu nu există moarte; acolo nu este tristețe. Amin. Noi am trecut de la aceste lucruri la realitățile lui Dumnezeu. Cu cât știința află mai multe și progresul este mai mare, cu atât vine mai multă moarte peste noi. Noi ne luptăm o bătălie pierdută acolo, deci întoarceți-vă, și prin credință, primiți-L pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, prin credință. El este singurul Mântuitor.

Ce pregătește știința pentru voi? Mai multă moarte. Acesta este adevărul. Sputnik-uri (rachete) și toate celelalte care merg sus; dar toate aceste lucruri împrăștie moarte de-a lungul pământului. Nu priviți la aceste lucruri, ci ridicați-vă privirile și uitați-vă spre cer, acolo unde, în seara aceasta, Isus stă la dreapta majestății lui Dumnezeu. El este viu în vecii vecilor, ca să mijlocească pentru noi, pe baza mărturisirii noastre, deoarece credem că Cuvântul Lui este Adevărul.

Noi am constatat că viața aceasta are o mulțime de lucruri rele, dar în Viața viitoare ele nu vor mai exista. Aceasta are poftă, boală și moarte, pentru că nu este Casa pe care S-a dus Isus să ne-o pregătească. Aceasta este o casă de ciumă. Câți știți ce înseamnă lucrul acesta? O casă de ciumă este locul în care se duc oamenii bolnavi de această boală. Exact aceasta a făcut păcatul cu noi: ne-a pus într-o casă pământească de ciumă. Într-o casă de ciumă nu are voie să intre nimeni deoarece acolo mișună tot felul de germenii de boală, iar oamenii vor lua acești germenii și se vor îmbolnăvi. Păcatul ne-a adus în casa de ciumă a diavolului, dar casa cealaltă se numește „Casa Tatălui Meu”. *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc, ca să vă scap din casa aceasta de ciumă și să vă duc în Casa Tatălui Meu (Amin), unde nu va mai exista, boală, bătrânețe, moarte sau ceva rău.*

Acolo este un loc desăvârșit care vă cheamă la acea desăvârșire. Voi trebuie să fiți

desăvârșiți ca să ajungeți acolo, așa cum a spus Isus: „*Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.*” (Matei 5.48). Acolo este o Împărăție desăvârșită, de aceea și poporul care merge acolo trebuie să fie desăvârșit, pentru că voi trebuie să fiți căsătoriți cu Fiul desăvârșit al lui Dumnezeu. Deci trebuie să fiți o Mireasă desăvârșită; și puteți ajunge la aceasta numai prin Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu, care este Apa curățirii prin care suntem spălați de păcatele noastre. Amin.

Acesta este Sângele lui Isus Hristos, Cuvântul Însângerat care picură sângerând (Amin), Sângele, Cuvântul lui Dumnezeu Însângerat care spală Mireasa. Amin. Da, domnule. Ea este desăvârșită, curată, fecioară. Ea nici nu a păcătuit niciodată (Amin), ci a fost doar înșelată. Vedeti? Acolo este casa Tatălui unde El a mers să ne pregătească un loc.

Trupul aceasta a venit prin sex, prin căderea în păcat și trebuie să treacă din cauza păcatului. Indiferent cât veți repara haina aceea veche, va cădea oricum. Ea s-a distrus deja pentru că este osândită; așa a spus Dumnezeu. Este terminată. Dumnezeu o va distruge pentru că va avea loc o reînnoire a tuturor lucrurilor. Credeți aceasta?

La început, când s-a născut lumea, Dumnezeu a împins apele înapoi ca să se despartă de pământ, așa cum se întâmplă în pânțele femeii. Acolo era o lume care s-a născut. Da. Oamenii au început să trăiască pe pământ, atunci când i-a pus Dumnezeu. Și atunci au început să păcătuiască.

În zilele lui Noe, pământul a fost botezat prin scufundare, când l-au inundat apele. Apoi a fost sfințit prin Sângele Creatorului, care a curs pe el. Aceeași este calea prin care veniți voi. Când l-ați crezut pe Dumnezeu ați devenit neprihăniți. Apoi, ați fost botezați spre pocăință pentru iertarea păcatelor voastre, v-ați mărturisit păcatele înaintea lui Dumnezeu și El vi le-a iertat. Voi ați fost botezați pentru a arăta că ați fost iertați. Aceasta a fost o mărturie, ați arătat oamenilor și lumii, că credeți că Isus Hristos a murit pentru voi. El a luat locul vostru, iar acum stați voi în locul Lui. El a devenit voi, pentru ca voi să puteți deveni El. Apoi puterea de sfințire a lui Dumnezeu, v-a curățat de toate lucrurile și locuiește în viața voastră. Voi ați fumat, ați băut, ați făcut lucruri care nu erau corecte, ați mințit, dar când a venit puterea de sfințire a Sângelui lui Isus Hristos în viața voastră, a luat toate aceste lucruri de la voi.

Mai mult, dacă se întâmplă să faceți ceva greșit, spuneți imediat: „Un moment! Iartă-mă, nu am vrut să spun așa.” Vedeți? Diavolul v-a întins o capcană dar, dacă sunteți creștini adevărați, ați primit har să mergeți înapoi și să spuneți: „Am fost greșit.” Da.

Următorul lucru pe care voi îl primiți, este botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc.

Când se va termina Împărăția de o mie de ani, Dumnezeu va da lumii un botez cu foc prin care totul va fi reînnoit. Cerurile și pământul vor fi în flăcări. Așa a spus Petru. (2 Petru 3.10). Apoi vine un cer nou și un pământ nou, pe care va locui dreptatea. Acolo suntem noi...

Când Cuvântul lui Dumnezeu a luminat sufletele noastre, noi am devenit din ființe muritoare și trecătoare, ființe veșnice, fiii și fiicele lui Dumnezeu, cu atributele, genele lui Dumnezeu în noi, și strigăm: „Ava”, adică: „Tată, Dumnezeul meu.” „În casa Tatălui meu...”

Această lume veche trebuie să treacă pentru că a venit prin sex, prin neascultarea de la început. Din cauza aceasta totul merge spre prăbușire. Dar ceea ce a pregătit El pentru voi nu poate să cadă, pentru că El nu o face în felul acesta. Ce ar fi dacă am rămâne în acest fel de trup? Nu vă bucurați pentru că acolo nu există moarte? Întrebarea aceasta pare ciudată, nu-i așa? Vedeți voi, cu câțiva ani în urmă eram un copil, iar acum sunt un om de vârstă mijlocie. Prietenul meu, Domnul Dauch are nouăzeci și trei de ani. Uitați-vă la el. Peste vreo patruzeci, patruzeci și cinci de ani și eu voi arăta ca el, și la fel voi. Dar cum ar arăta dacă ar mai trăi încă vreo patruzeci de ani? Unde ați ajunge voi?

Mă bucur însă că există ceva care ne scoate din această casă de ciumă, o ușă deschisă care se numește moartea, iar Isus stă în această ușă. Amin. El mă va conduce peste acest râu. El mă va trece peste această ușă.

Cu fiecare bătaie a inimii, voi sunteți tot mai aproape de această măreață ușă, numită moartea. Într-o zi trebuie să ajung și eu la această ușă, și la fel tu, iar când voi ajunge acolo, nu vreau să fiu un laș, nu vreau să strig și să mă trag înapoi. Eu vreau ca atunci când intru prin această ușă, să fiu învelit în hainele neprihănirii Lui; nu ale mele, ci ale Lui. Prin aceasta, știu că eu îl cunosc pe El în puterea învierii Sale, iar când El mă va striga, voi ieși afară dintre cei morți, din această casă de ciumă, ca să fiu cu El. Oriunde va fi așezat acest trup, orice s-ar întâmpla cu el, într-o zi voi veni afară, fiindcă El mi-a făgăduit aceasta și îl cred. Da, domnule. El

pregătește un trup care nu va mai cădea.

Observați cum trupul unei femei însărcinate dorește diferite lucruri. Cred că vorbesc în fața unor oameni maturi, care înțeleg aceasta. Femeia în care crește copilul, dorește ceea ce lipsește în trupul ei. Astfel, are poftă să mănânce anumite mâncăruri. Eu am crescut într-o familie săracă, în care aproape că nu aveam ce să mâncăm. Mulți dintre voi ați suferit același lucru. Totuși, îmi amintesc că atunci când mama era însărcinată și avea dorințe, tata făcea tot posibilul să-i satisfacă dorințele. Copilul are nevoie de calciu, de vitamine, pentru creștere de aceea cere substanțele de care are nevoie. Părinții încearcă să i le dea pentru ca astfel copilul să se dezvolte normal și să se nască sănătos.

Acum vreau să ne oprim puțin. De ce avem treziri? De ce ne adunăm? De ce vă îndemn pe voi, femeilor penticostale, să nu purtați pantaloni, vopsele, părul coafat și lucruri ca acestea? De ce spun aceasta? Fiindcă penticostalii de modă veche nu au făcut aceste lucruri și calea biblică le interzice. Voi știți că Biblia spune că dacă o femeie poartă acești pantaloni scurți și haine care aparțin bărbaților, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu? Dar noi permitem aceasta. Pentru ce strigă mereu Duhul Sfânt? El știe că aici este o lipsă. Noi trebuie să fim maturi, la statura plinătății lui Hristos; să fim fii și fiice de Dumnezeu. Trebuie să ne comportăm ca și copii ai Lui.

Fiindcă văd în spate un frate de culoare, mi-am amintit o poveste care se spune de multă vreme.

Înainte de proclamarea eliberării sclavilor, în Sud exista comerțul cu sclavi. Se cumpărau oameni exact cum cumperi o mașină. Ei aveau un anunț de vânzări și vindeau pe acele ființe omenești ca și cum ar fi fost mașini vechi. Tu primești un anunț de vânzări pentru ele.

Într-o zi a venit un mare comerciant, care umbla de la o plantație la alta și cumpăra sclavi. Ajungând la o plantație care avea mulți sclavi, i-a găsit chiar la lucru. Toți erau triști deoarece erau departe de casă, erau aduși din Africa, și știau că nu se vor mai întoarce niciodată la casele lor. Erau condamnați să trăiască și să moară aici. De multe ori erau bătuți cu bice pentru că erau proprietatea stăpânului lor și el făcea orice voia cu ei. Putea să-i omoare pe oricare dintre ei, pentru că nimeni nu îi cerea socoteală pentru aceasta. Acesta este sclavagismul. Așa s-a întâmplat cu Israelul și cu alte națiuni care au fost duse în robie.

Ei trebuiau să slujească stăpânilor lor și din cauza aceasta erau triști tot timpul. Dar unul dintre sclavi, un bărbat tânăr, era deosebit de toți ceilalți sclavi de pe plantație. El mergea drept, cu capul sus și nu trebuia să fie bătut, nici să i se spună ce trebuie să facă, de aceea comerciantul i-a zis stăpânului:

„Aș vrea să cumpăr sclavul acela.” Dar stăpânul i-a răspuns:

„Acela nu este de vânzare.”

„De ce? Este șef peste ceilalți sclavi?”

„Nu, este doar un simplu sclav.”

„Atunci îi dai mâncare mai bună decât la ceilalți?”

„Nu, toți mănâncă la aceeași masă.”

„Atunci de ce este așa deosebit de ceilalți?”

Și proprietarul i-a răspuns:

„Și eu m-am întrebat multă vreme de ce acest sclav este așa deosebit de ceilalți. Apoi am aflat. El vine din Africa, iar tatăl lui este regele unui trib. Astfel, deși este un străin în locul acesta și departe de casă, el se poartă cu demnitatea unui fiu de împărat.”

Oh, frate și soră, noi vrem să ne purtăm în lumea aceasta ca niște fii și fiice de Dumnezeu. El este Tatăl nostru, Împăratul cerului și al pământului. Noi suntem străini aici, pe pământ, dar purtarea noastră trebuie să fie conform poruncilor lui Dumnezeu, pentru că suntem fiii și fiicele Lui. Toate faptele noastre ar trebui să fie conform Legii lui Dumnezeu, pe care a așezat-o El, dar mulți o încalcă. Deci, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu ca o femeie să poarte îmbrăcămintea care îi aparține bărbatului. Este greșit și un păcat pentru ea să-și taie părul. Așa spune Biblia. Îi este interzis chiar și să se roage, dar voi spuneți: „Ce are cu aceasta?”

Un mare misionar a venit, nu demult, la mine și mi-a zis: „Frate Branham, aș vrea să-mi pun mâinile peste tine deoarece, dacă vei continua să-i mustri pe oameni, îți vei ruina slujba.

„Eu le spun numai ceea ce este drept”, i-am răspuns.

„Eu sunt pentecostal”, a continuat el, „și cred la fel. Cred că femeia nu ar trebui să poarte părul scurt, nu ar trebui să poarte pantaloni, să-și vopsească fața și să facă aceste lucruri. Dar pe tine, Dumnezeu te-a chemat să te rogi pentru bolnavi.”

„Dumnezeu m-a chemat să predic Evanghelia”, am răspuns eu. „Tu ai aceste programe mari la televiziune și trebuie să răspunzi în fața multora, dar eu am să dau socoteală numai în fața lui Dumnezeu.” Acesta este adevărul.

Dar el a continuat: „În felul acesta îți vei ruina slujba.”

„Orice slujbă care este ruinată de Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să fie ruinată!” Acesta este adevărul. Cu siguranță.

Dar el repetat: „O vei ruina.”

Atunci l-am întrebat: „Cine va spune aceste lucruri care trebuie spuse? Cineva trebuie să-o facă, să stea pentru Adevăr, chiar dacă prin aceasta rănește.”

Prieteni, noi suntem creștini și dorim să mergem în cer, dar numai Duhul Sfânt Însuși ne va aduce în Cuvântul lui Dumnezeu.

Și acest predicator mi-a mai zis: „Știi ce ar trebui să faci tu? Oamenii cred că ești un profet, așa că ar trebui să le înveți pe aceste femei cum să primească daruri de prorocie și lucruri ca acestea și lucruri mai mari și mai înalte, în locul lucrurilor mici, mărunte.”

„Cum aș putea să le învăț Algebra când ele nu știu nici Abecedarul? Dacă ele nu fac lucrurile simple, naturale, cum să le învăț lucrurile mai înalte? Unii vreau să ajungă la capătul de sus al scării fără să calce pe treptele de jos. Acesta este motivul căderii voastre. Începeți de jos și urcați treaptă cu treaptă, cum vă călăuzește Duhul, până sus. Vedeti? Îmbrăcați-vă viața cu fiecare iotă a Cuvântului pe care Dumnezeu L-a pregătit pentru voi să-L împliniți.

Noi ar trebui să ne purtăm și să acționăm ca niște creștini. Noi suntem străini și călători pe acest pământ; nu aceasta este casa noastră. Nu, noi am fost doar puși aici temporar, de aceea fiecare dintre noi trebuie să plecăm.

Gândiți-vă. Înainte de a se naște micul bebeluș, este o dorință după unele vitamine, iar mama vorbește înainte și spune: „Tată, vreau pepene, vreau cutare.” Și el va face tot ce poate ca să-i aducă, deoarece dorește ca bebelușul lui să se

nască perfect. Vedeți? El va face tot ce poate ca să-i aducă ceea ce dorește. Cu cât mai mult este în stare El să facă aceasta? El este Creatorul.

Cu cât mai mult, El este în stare să ne pregătească un trup în care să trăim, și care este asemenea propriului Său trup glorios. Dacă vrem să trăim... în noi este ceva ce cheamă la Viață, care ne cheamă să facem ce este corect. Astfel, Dumnezeu va chema pe cineva pe platformă sau la amvon, care va predica Adevărul absolut. De ce? Pentru că dacă sunteți un copil adevărat al lui Dumnezeu, începeți să strigați: „Dumnezeule, ia aceasta de la mine! Taie-mă împrejur de la aceasta; ia aceste lucruri de la mine!” De ce ? Este nevoie de casa voastră cerească spre care veți merge, unde S-a dus El s-o pregătească, pentru că trebuie să fiți Cuvântul Mireasă real a lui Hristos.

Nu demult am predicat despre „Jertfa în ziua ispășirii”, și am predicat despre singurul loc, singura biserică în care Dumnezeu va întâlni omul. Dumnezeu a spus că locul acela va fi acolo unde Și-a pus El Numele. El a spus: „Eu nu-i voi întâlni în orice loc, ci doar în locul în care am pus Numele Meu.”

Acum, El nu vă va întâlni într-o poartă metodistă, o poartă baptistă, o poartă pentecostală, sau oricare dintre ele, ci Și-a pus Numele în Fiul Său care spunea: „*Eu am venit în Numele Tatălui Meu.*” (Ioan 5.43). Orice copil vine în numele tatălui său. Eu vin în numele lui Branham fiindcă tatăl meu a fost un Branham, iar voi veniți în numele tatălui vostru, fiindcă este numele tatălui vostru. Isus, Fiul, a venit în Numele Tatălui. Acolo Și-a pus El, Numele, și în locul în care Și-a pus Numele, a fost adusă Jertfa. Isus Hristos este singurul loc în care găsiți părtășie cu Dumnezeu și unde vă veți închina înaintea Lui. Voi spuneți: „Eu aparțin de biserică.” Aceasta nu spune nimic! Voi trebuie să aparțineți undeva, ci trebuie să fiți în Hristos.

Aseară, slujitorul unei denominațiuni mi-a spus: „Frate Branham, Isus a spus: „Cine crede...” Biblia spune: „Oricine crede că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu este născut din Duhul lui Dumnezeu.”

„Este adevărat, am răspuns eu, dar Biblia mai spune că „*Nimeni nu poate spune că Isus este Domnul decât prin Duhul Sfânt.*” (1Corinteni 12.3). Vedeți? Voi nu puteți face Biblia să mintă. Totul trebuie să corespundă. Voi trebuie să fiți născuți din nou, din Duhul Sfânt care este în voi și care mărturisește în afară, pentru că voi știți că El este Fiul lui Dumnezeu. Cum puteți tăgădui Cuvântul dacă sunteți copii ai lui Dumnezeu, o parte a Cuvântului lui Dumnezeu? Cum v-ar putea călăuzi Duhul

Sfânt să credeți un crez care spune: „Voi trebuie aparțineți la o biserică și să faceți aceasta sau cealaltă!”, deși Biblia spune clar ce trebuie să faceți? Vedeți? De îndată ce vedeți Adevărul, Îl primiți și trăiți conform Lui. Continuați să vă mișcați deasupra și aceasta va crește asemenea unui germen care vine în pântecul unei femei. Îndată ce se dezvoltă oul, embrionul, și formează celule, acolo nu sunt celule de om, de câine și de vacă, ci doar de om.

Când un copil al lui Dumnezeu care a fost rânduit mai dinainte... Știu că nu vă place, dar trebuie să iau Biblia lui Dumnezeu ca Temelie. Prin faptul că știa totul dinainte, Dumnezeu a putut rândui ca totul să Îl slujească spre onoarea Sa.

Când acea sămânță predestinată, care erați voi, a fost chemată de Dumnezeu și acea sămânță mică de vultur a auzit Cuvântul lui Dumnezeu, va clădi un Cuvânt peste alt Cuvânt, unul peste altul, unul peste altul, și nu Îl va amesteca cu niciun crez.

Observați, în aceste porți, în fiecare zi, ei trebuiau să mănânce timp de șapte zile pâine kosher nouă și nu trebuia să se găsească aluat în mijlocul lor. Este adevărat?

Pe parcursul celor șapte epoci ale Bisericii, trebuia să existe numai pâine nedospită. Niciun aluat, nici o învățătură străină, nimic adăugat să nu se găsească în mijlocul vostru, doar Cuvântul Însuși. Acesta este singurul... Cuvântul este Dumnezeu și Dumnezeu S-a făcut trup în Persoana lui Isus Hristos, care este Ușa. Acesta este locul în care vă voi întâlni la închinare, unde împliniți poruncile lui Dumnezeu. Amin.

Dacă în seara aceasta ați venit și ați spus numai: „Îmi predau viața lui Isus Hristos!” dar nu aveți încă Duhul Sfânt, grăbiți-vă și veniți la El. Voi trebuie să creșteți în El. Rugați-L pe Dumnezeu să clădească în voi, Cuvânt peste Cuvânt, până veți ajunge la statura deplină a unui fiu sau a unei fiice de Dumnezeu. Atunci lucrurile lumii vor fi luate de la voi, pentru că în 1 Ioan 2.15 scrie: *„Dacă iubiți lumea și lucrurile din lume, dragostea Tatălui nu este încă în voi.”* Voi ați fost înșelați. Voi aveți acolo dragostea lumii și aceea v-a înșelat, diavolul a făcut-o, prin faptul că a zidit înăuntru lucruri și v-a arătat...

Ce a provocat primul păcat? Nu doar o mare minciună gogonată, ci faptul că Eva a interpretat greșit (diavolul a făcut-o pentru ea) un Cuvânt. Un Cuvânt a rupt lanțul, pentru că Eva a refuzat să ia un Cuvânt. Acesta a fost începutul Bibliei. La mijlocul Bibliei a venit Isus și El a spus: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare*

Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." (Matei 4.4). Acesta este întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Credeți că aceasta este descoperirea Lui? Întregul Cuvânt al lui Dumnezeu... Apoi, în Apocalipsa 22, Isus a venit la Ioan în Insula Patmos:

„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să mărturisească aceste lucruri. (Vedeți?) Oricine va scoate un Cuvânt din El sau va adăuga un Cuvânt la El, Eu îi voi scoate partea din Cartea Vieții.”

Mulți spun: „Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” Aceasta este în ordine, dar adăugați la aceasta și celelalte adevăruri biblice.

Voi spuneți: „Eu sunt neprihănit!” „Eu am dat mâna cu predicatorul!” „Eu cred în Isus Hristos!”, dar voi trebuie să vă nașteți din nou; trebuie să fiți umpluți cu Duhul Sfânt. Vedeți? Doar continuați să adăugați în timp ce mergeți înainte. Astfel, veți crește la deplina statură a unui fiu sau a unei fiice de Dumnezeu. Dumnezeu este în stare să ne pregătească și să pună în viața noastră dorința de a vedea ceva. Câți din cei prezenți aici, doresc să primească mai mult din Dumnezeu? Aceasta arată că pentru voi este mai mult acolo. Vedeți? Voi tânjiți după aceasta. Acestea sunt primele dureri ale nașterii care se observă la voi și aveți nevoie de mai mult ca să fiți fericiți, liberi și desăvârșiți. Cu acest germen mic al Vieții lui Dumnezeu este la fel ca și cu germenul vieții din pânțelele mamei.

Dumnezeu a mers înainte să pregătească un loc pentru noi, un loc veșnic cu El, nu un loc unde sunteți în aceste trupuri muritoare, păcătoase, adultere și pline cu lumea de aici.

Dacă gândurile vă sunt îndreptate spre aceste gunoaie, înseamnă că nu ați venit niciodată în contact cu Dumnezeu. Vedeți? Voi sunteți prelucrați, aveți numai o iluzie mintală, doar v-ați atașat la o biserică și spuneți: „Ei bine, aparțin de biserica aceasta de care a aparținut și mama mea.” În zilele mamei tale aceasta a fost de folos, dar acum trăim într-o altă zi.

Wesley nu putea să ia mesajul lui Luther. Luther a crezut în neprihănire, dar Wesley a venit cu sfințirea. Apoi s-au ridicat penticostalii. Ei nu au putut să ia numai neprihănirea și sfințirea pentru că era timpul pentru reșezarea darurilor, iar noi am trecut mai departe de aceasta. Vedeți? Acestea au fost cele trei stadii care au venit în sus. Prima dată a ieșit o frunzuliță, Luther care a început cu reforma. Aceasta a fost tulpina (paiul). Priviți la natură. Dumnezeu și natura lucrează în continuitate, pentru că Dumnezeu este în natură. Următorul stadiu a fost spicul,

polenul, epoca metodistă, apoi au venit pentecostalii. Oh, lucrul acesta este atât de desăvârșit! Vedeți?

Priviți cum arată sămânța de grâu. Ea răsare, dar ceea ce apare nu seamănă deloc cu grâul. Este pleava, o purtătoare a seminței, dar Viața trece prin ea. Vedeți?

În epoca lui Luther, ei au acceptat mesajul lui, pentru că Viața venea pe acolo, dar apoi au mers și s-au denominat. Și primul lucru pe care îl știți este că au devenit o denotațiune care va sfârși arsă. Vedeți, pleava se usucă, este numai o purtătoare. Unii dintre ei încearcă să stea încă în vechea pleavă purtătoare, morți, neștiind nimic despre Dumnezeu. Ei spun: „Noi suntem frunza, suntem luterani.” Acesta este adevărul, dar unde au ajuns acum? Vedeți? Alții spun: „Noi suntem metodiști.” „Noi suntem pentecostali.” Dar priviți cât de reci și de formali devin pentecostalii și cum se îndepărtează tot mai mult de El. Ce au fost ei? Doar un purtător al seminței adevărate. Toți aceștia alții sunt purtători, dar au mers în denotațiuni.

Dacă ziceți: „Sunt pentecostal”, aceasta nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu. Este ca și cum ați spune că sunteți romano-catolic, evreu sau orice altceva. Voi trebuie să fiți născuți din nou. În voi trebuie să fie Viața care a trecut prin purtător. Să nu rămâneți în pleavă, ci să mergeți mai departe, la desăvârșire. Amin.

Gândiți-vă că fiecare trezire care a avut loc, luterani și așa mai departe, a adus în trei ani o organizație. Dar trezirea aceasta are deja douăzeci și ceva de ani de ani și încă nu s-a organizat. De ce? Pentru că aceasta este sămânța care se formează în înveliș. Ea vine la suprafață acum și trebuie să stea în prezența soarelui să se coacă, să se facă grâul glorios, identic cu Cel care a mers înăuntru primul. Biserica adevărată care a mers jos prima dată, vine înapoi sus prin pleavă, ca să devină o altă biserică. Când vine combina să secere, Viața va fi în bob. Viața care a fost în luterani, în metodiști și în pentecostali, va intra pe deplin în bobul de grâu, va merge drept în bobul de grâu și va forma Trupul desăvârșit al lui Isus Hristos. Amin.

Este ca soarele care răsare dimineața. Nu este posibil să priviți natura și să nu vedeți că ea Îl mărturisește pe Dumnezeu. Voi nu aveți nevoie nici măcar de Biblie ca să știți că Dumnezeu este acolo. Dimineața când răsare, soarele se naște un mic copilăș slăbuț. La ora șapte se pregătește de școală, iar la zece sau la unsprezece, o termină. La ora doisprezece are putere deplină. De la ora trei după-

amiaza începe să îmbătrânească, iar după ora șase seara, îi cad umerii și moare. Este aceasta sfârșitul? Nu. El învie (răsare) din nou în dimineața următoare: viața, moartea, înmormântarea și învierea.

Priviți frunzele care cresc în pomi. Mai întâi, pomul are frunze proaspete, frumoase care ne oferă umbra lor, apoi vine toamna cu roadele, dar urmează moartea. Frunzele cad și viața merge înapoi, în rădăcină. Dar acesta este sfârșitul? Nu. În primăvara următoare frunza vine iarăși la suprafață să depună mărturie. Oh, acesta este ciclul neconținut al vieții, dar, frate și soră, noi avem Viața veșnică prin El, prin acest Atotputernic, care a venit, S-a dus și este în stare să ne pregătească un trup.

Acestea sunt durerile creșterii pe care le simțim cu toții. Cum vă simțiți, voi, femeile, când sunteți condamnate pentru ceea ce faceți, și voi, bărbaților, care vă agățați de doctrine seminaristice și așa mai departe, toți care spuneți: „Eu recit crezul aceasta”, „Eu fac aceasta...?” Dar în adâncul inimii voastre se petrece ceva când vedeți că ochii orbilor se deschid, urechile surzilor aud, și toate celelalte lucruri care au fost făgăduite, nu mai stați pe gânduri ci urmați-L! Voi puteți vedea cum Cuvântul care este predicat în puterea Lui, poate face dintr-o femeie decăzută o doamnă cumsecade și dintr-un bețiv un adevărat sfânt al lui Dumnezeu. Oh, Doamne! Vedeți, înăuntru este ceva, Viața.

Voi începeți s-o simțiți și spuneți: „Ei bine, poate nu ar trebui să fac aceasta...” Vedeți? Este ceva de care are nevoie acest trup dincolo. Mergeți înainte, fiindcă Dumnezeu are aici, înăuntru, toate vitaminele necesare pentru fiecare parte a acestui trup. Isus S-a dus acolo să pregătească un loc în sânul lui Dumnezeu. Da, domnule. Un germen mic, un mic fiu sau fiică a lui Dumnezeu...

Isus a cerut un singur lucru în rugăciunea Sa către Tatăl. Știți care a fost acela? După tot sacrificiul pe care L-a făcut aici pe pământ, după Viața pe care a trăit-o, după cărarea pe care a urmat-o, El a cerut un singur lucru: „*Vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie și ei.*” El a cerut părtășia noastră. Acesta este singurul lucru pe care L-a cerut de la Tatăl: părtășia cu voi pentru totdeauna. Dacă vreți, puteți să citiți aceasta în Ioan 17.24. Cât de mult ar trebui să-L iubim și să-L dorim pe El!

Ascultați! Dacă sunteți născuți cu adevărat din Duhul lui Dumnezeu, aceasta este totul. Vedeți? Nu este vorba de o carte cu instrucțiuni, pentru că voi nu trăiți prin niște legi, ci trăiți prin harul lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu.

Ceea ce vă spun acum, v-am spus deja de multe ori. Ca misionar eu am fost plecat peste mări. Ce-ar fi dacă înainte de plecare aş chema-o pe soţia mea şi pe copiii şi le-aş zice: „Doamnă Branham, ascultă-mă puţin! Eu sunt soţul tău. Să nu umbli cu alţi bărbaţi cât timp voi fi plecat căci, dacă vei face aceasta, când mă voi întoarce te voi jupui!”, sau aş bate cu piciorul în pământ şi le-aş zice copiilor: „Copii, ascultaţi ce vă spun! Dacă aflu că aţi făcut un singur lucru rău, se va întâmpla ceva foarte neplăcut când mă voi întoarce!” Ar mai fi acesta un cămin? Sau cum ar fi dacă soţia mea ar răspunde: „Vreau să-ţi spun şi eu ceva, domnule Branham! Sunt soţia ta legitimă deci, să nu ai nicio prietenă pe perioada cât eşti plecat!” Ar fi acesta un cămin? Nu! Ar fi cu totul altceva. Noi nu facem aşa ceva. Eu o iubesc pe ea şi ea mă iubeşte pe mine. Când plec undeva, soţia mea ştie că o fac pentru că m-a chemat Domnul, aşa că ne punem pe genunchi şi eu spun: „Scumpule Dumnezeu, păzeşte-o pe soţia şi pe copilaşii mei.” Apoi se roagă ei: „O, Dumnezeule, păzeşte-l pe soţul meu şi pe tăticul nostru pe timpul cât este plecat!” Şi pot pleca liniştit.

Ce s-ar întâmpla dacă acolo unde plec aş face ceva greşit, ceva vinovat, iar la întoarcere, m-aş aşeza lângă sărmana mea soţie, aş privi-o în faţa care are deja o mulţime de riduri şi părul încărunţit, şi i-aş spune:

„Iubito, aş vrea să-ţi spun ceva....Tu ştii că te iubesc...”

„Sigur, ştiu că mă iubeşti, Billy.”

„Trebuie să-ţi spun că în timpul acestei călătorii am luat o fată acasă... poţi să mă ierţi pentru aceasta?” Eu cred că ea m-ar ierta. Dar aş putea face aşa ceva? Când îi privesc părul încărunţind şi ştiu ce soţie bună este; când ştiu că ea stă între mine şi public, când ştiu că este o soţie adevărată aş putea face aşa ceva? Mai degrabă aş muri decât s-o rănesc cu ceva. Cu siguranţă. Fraţilor, dacă aşa este dragostea omenească, phileo, pe care o am faţă de soţia mea, cu cât este mai mare dragostea mea faţă de Dumnezeu, dragostea „agapao”? Oh, eu nu aş face nimic care să-L rănesc pe El! Sigur că nu! Eu Îl iubesc şi vreau să fac tot ce-mi cere. Doresc să fiu ascultător fiecărui Cuvânt spus de El, indiferent ce zice lumea. Ea oricum nu crede Cuvântul. Eu vreau să ştiu ce vrea El să fac, iar dacă îmi lipseşte ceva, aş vrea ca El să-mi dea acel lucru, pentru că dorinţa noastră este să mă depărez de lume şi să trăiesc pentru El.

Acest trup bătrân, pământesc, trebuie să moară, dar vreau să vă spun că voi daţi

așa de mult pe el încât râvniți totul. Hollywood-ul nu va mai fi mult aici. Amintiți-vă prorocia pe care mi-a dat-o Domnul cu privire la el și nu uitați că el se va scufunda. Da domnule. El nu mi-a spus niciodată ceva greșit. Voi spune aceasta oricui vrea să mă asculte. Nu știu când și de unde va începe, dar judecata este făcută, atârână deasupra lui și nu mai există nici o răscumpărare pentru el, este trecută.

Deci, trăiți pentru Domnul și stați departe de lume! Unele dintre voi, surorilor, priviți la televizor, apoi mergeți afară și... Știu că sunteți tinere, dar sunteți creștine. Vedeti? Voi sunteți diferite, nu vreți să fiți ca și lumea. Unele dintre voi, nu numai cele tinere, ci și unele dintre cele în vârstă, iubiți lumea... Ce vă face așa? Voi priviți la televizor, apoi mergeți la magazin și vedeți îmbrăcămintea aceasta nepotrivită pe care o poartă femeile neevlavioase, fără Dumnezeu. Știți ce se va întâmpla în ziua judecării? Poate sunteți foarte credincioase soților voștri, dar în ziua aceea va trebui să răspundeți pentru curvie, deoarece Domnul Isus a spus: „*Oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui!*” (Matei 5.28). Cine va fi de vină? Voi, care v-ați expus cu acei pantaloni scurți și lungi

Nu demult, o femeie mi-a spus: „Eu nu port pantaloni scurți, frate Branham. Îi mulțumesc Domnului pentru că eu mă îmbrac cu pantaloni lungi și largi.”

„Este și mai rău!” am răspuns eu. Așa este. Aproape că nici nu se mai cumpără îmbrăcăminte pentru femei.

O femeie a zis: „Aici ai spus adevărul. Nu mai poți cumpăra haine pentru femei.” Așa este, dar mai există mașini de cusut și stofă de cumpărat. De aceea nu aveți nici o scuză. Îți este clar, sora scumpă? Eu sunt fratele vostru și un slujitor al lui Hristos, iar în ziua judecării voi da socoteală pentru tot ce spun aici, în seara aceasta, și la fel pentru ceea ce aș ascunde și nu v-aș spune. Vedeti? Voi veți fi vinovați de preacurvie pentru că dragostea lui Dumnezeu a lipsit din inimile voastre. Voi mergeți la biserică, poate că dansați în Duhul și vorbiți în limbi – ceea ce este bine – dar nu aceasta este lucrarea. Nu domnule.

Gândiți-vă că Biblia spune că în zilele din urmă se vor ridica *proroci mincinoși*, nu „Isuși” mincinoși – aceasta nu corespunde – și *Hristoși mincinoși*, adică unși mincinoși. Ei vor fi absolut unși cu Duhul, cu Duhul Sfânt, dar totuși vor fi falși. Vedeti?

În voi sunt trei oameni; cel de afară este trupul. Voi aveți cinci simțuri prin care

contactați casa pământească. În interior este duhul, care are tot cinci simțuri, iar în interiorul duhului este sufletul.

Amintiți-vă că ploaia cade peste cei dreپți și peste cei nedreپți. Aceeași ploaie care face să crească bobul de grâu, face să crească și neghina. Cum vine aceasta? În interiorul seminței este o viața, și aceasta se arată pe sine însăși. Neghina și grâul stau în același ogor și se bucură la fel. Când este secetă ambele suferă și își lasă capul în jos, dar de îndată ce cade ploaia, neghina poate să strige de bucurie tot atât de tare ca grâul. Dar ele se cunosc după roade, la seceriș. Vedeți?

Creștinilor, poate nu vă voi mai vedea niciodată. Au trecut câțiva ani de când am fost ultima dată aici și poate nu vă voi mai vedea niciodată. Aliniați-vă cu Cuvântul lui Dumnezeu!

Priviți-vă în oglindă, ca acel băiețel crescut la țară, care nu a mai văzut niciodată o oglindă. Dar odată, când a venit la mătușa lui, a văzut pe scări o oglindă și în ea un băiețel. S-a dus mai aproape și se privea pe el însuși. A făcut cu mâna, dar și acel băiețel a făcut la fel. S-a privit mult timp, iar când a venit mai aproape de oglindă s-a întors spre mama sa și a strigat: „Mamă, acesta sunt eu!”

Dar voi cum arătați în oglinda lui Dumnezeu? Reflectă ea un fiu sau o fiică de Dumnezeu? Este în voi ceva care vă aduce ură împotriva bărbatului care vă spune aceste lucruri? Sau este ceva care vă atrage și spuneți: „Știu că bărbatul acesta are dreptate pentru că așa scrie în Biblie”? Acestea sunt vitaminele pentru trupul celălalt, pentru casa de care veți avea nevoie când veți trece dincolo. Casa aceasta... Dacă l-am purtat pe cel pământesc...

Noi suntem foarte preocupați de trupul acesta, avem atât de multă îmbrăcăminte pentru el, ne facem atâtea lucruri nefolositoare, schimbare după schimbare după schimbare și toate aceste lucruri... Să înceapă numai cineva să facă ceva și imediat spuneți: „Voi face și eu așa.” Vopsiți-vă scările în roșu și priviți-i pe Jones cum le vopsesc pe-ale lor. Dacă treceți de la Chevrolet la Ford, veți vedea că nu pot să suporte aceasta. Este timpul imitației. Dacă o femeie vine la biserică cu o anumită pălărie, toate celelalte femei își vor cumpăra una la fel, mai ales dacă este soția păstorului. Vedeți ce se întâmplă? Acesta este adevărul absolut. Fraților, acesta este un timp al imitației dar ar trebui să fie un timp al potrivirii cu Cuvântul.

Toate aceste lucruri se întâmplă cu un singur scop. Pe mine nu mă interesează dacă haina mea se asortează cu pantalonii, de aceea am un timp greu. Soția mea

sau nora trebuie să-mi spună ce fel de cravată să port pentru că mie nu-mi pasă dacă se potrivesc sau nu. Eu vreau ca viața mea să se potrivească cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este esențial. Dorința mea este să trăiesc dincolo, în slavă, acolo unde S-a dus Isus să ne pregătească un loc. Da, aceasta îmi doresc. Da domnule.

De aceea vă sfătuiesc să vă păziți de toate aceste lucruri rele... Știți ce este acest bătrân cort pământesc? Acest trup este ca o haină veche pe care ați purtat-o, dar acum aveți una mult mai bună și nu mai aveți nevoie de cea veche. Ce ați făcut cu cea veche? Ați agățat-o în debara, pentru că aveți una mai bună; una care este mai modernă decât cea pe care ați purtat-o și s-a învechit. Ce? Este acea haină, iar voi sunteți interiorul ei, (a acestui trup). Ce a făcut această haină? A purtat chipul vostru. Vedeți? Dar nu mai aveți nevoie de ea, ați agățat-o pe cuier pentru că este o vechitură. La fel este și acest trup vechi... El a purtat imaginea celui ceresc, dar nu este ceea ce ești tu. Tu ești în interiorul aceluia trup. Tu, Duhul lui Dumnezeu, este în interiorul aceluia trup. Aceasta face ca cel exterior să vină în supunere, pentru că este tras de cel interior și adus în linie cu Cuvântul lui Dumnezeu; interiorul vostru, voi înșivă, ființa voastră. Trupul acesta este numai o haină veche. Și ce veți face cu ea într-o zi? Voi sunteți în îmbrăcămintea aceasta pentru o vreme. Trupul acesta este îmbrăcămintea voastră pământească, dar trupul vostru adevărat, trupul vostru real este în interiorul acestei haine vechi, pe care voi o numiți William Branham, Susie Jones sau oricum altfel. Vedeți? Într-o zi, ea va fi atârnată în galeria de aducere aminte despre voi a pământului. O veți pune în mormânt, iar cineva va pune pe mormânt o piatră pe care va scrie: „Aici odihnește predicatorul Cutare și Cutare, sau John Cutare și Cutare, sau Cutare și Cutare.” Ea va sta acolo ca o aducere aminte despre voi. Oamenii v-au văzut numai prin aceasta, dar ceea ce ați fost cu adevărat era în interiorul aceleia. Dar vechea haină înșăși doar a purtat imaginea celui ceresc. Oh, oamenilor, v-ați făcut rezervarea pentru schimbarea hainei? V-ați făcut rezervarea pentru ceruri? Amintiți-vă că trebuie să vă faceți rezervarea, nu puteți merge fără ea.

Voi știți că dacă mergi la hotel și spui: „Ei bine, aș vrea...”

„Aveți rezervare?” Dacă nu o ai, ți se va spune: „Păi, îmi pare rău, nu mai avem camere libere.” Atunci vei rămâne afară în frig, pentru că ai neglijat să-ți faci rezervare. Dacă ai venit la sfârșitul călătoriei tale din viață, fără rezervare, nu va fi nimeni să te aștepte și va trebui să mergi în întunericul veșnic unde va fi plânsul, gemetele și scrâșnirea dinților. Tu trebuie să ai această rezervare pentru că altfel

nu vei intra în Cetatea în care S-a dus Isus ca să-ți pregătească un loc. Amintește-ți, tu trebuie să ai rezervare și haina mântuirii pe tine.

Eu mi-am notat unele versete dar nu am timp să le citesc acum pentru că este prea târziu. De exemplu, în Matei 22.1-14 scrie despre împăratul care a poruncit să fie pregătită o cină. El a poruncit să se taie boi și vite îngrășate și să se pregătească un ospăț mare, apoi a trimis invitații la mulți. Dar unul a spus „Știi, eu aparțin deja la aceia!” altul a zis: „Eu trebuie să am grijă de ferma mea!” și astfel toți au găsit câte o scuză. Împăratul a trimis din nou robii, dar ei i-au bătut – aceasta a fost generația iudaică la care i-a vorbit Isus. Toți au avut scuze că trebuie să facă altceva. La urmă, împăratul i-a chemat pe robi și le-a zis: *„Duceți-vă la răspântiile drumurilor și chemați la nuntă pe toți aceia pe care îi veți găsi.”* Casa fiind pregătită, urma să înceapă cina nunții Lui. Oaspeții au venit, și curând a observat un om care a intrat fără haina de nuntă pe el. Acela a vrut să-și păstreze vechea haină. Și împăratul i-a zis: „Prietene, te-am invitat la cina nunții Mele și ți-am dat o invitație, dar tu...”

Dacă ați fost vreodată în Orient, despre care am predicat de multe ori, știți că cina de nuntă decurge așa. Mirele are un anumit număr de invitați. Frate Koop, cred că tu ai văzut aceasta în India. Să zicem că urmează să cheme treizeci de oaspeți. Deci, mirele trebuie să le pregătească hainele. Cineva stă la ușă, verifică invitațiile și le dă o haină, o robă. Unii dintre musafiri sunt bogați, iar alții sunt săraci, dar între ei nu este nicio diferență pentru că toți sunt îmbrăcați cu acele robe. Toți arată la fel. Și voi trebuie să fiți la fel. Voi nu veți putea spune: „Eu sunt metodist!” sau: „Eu sunt penticostal!” Oh, nu! Nu vei putea intra acolo așa. Trebuie s-o faci prin ușă. Isus a spus: *„Eu sunt ușa oilor!”* Deci nu contează ce denumire ai. Acolo vei putea intra numai prin Ușa aceasta, iar când vei intra, vei primi haina.

Ei bine, și El a zis: „Cum ai intrat înăuntru, prietene?” Vedeți? Aceasta arată că el a venit pe altă cale. Poate a intrat pe o fereastră sau prin vreo intrare din spate, dar nu a intrat prin Ușă, nu pe calea pe care a venit Isus, prin jertfiera de sine, printr-o predare deplină lui Dumnezeu, mergând la Calvar, fiind răstignit cu Hristos și înviat din nou, ca să purtați haina lui de jertfă și moarte față de lucrurile lumii.

Dar, *„dacă mai iubiți lumea și lucrurile din ea, dragostea Tatălui mici măcar nu este în voi.”* Dacă mai aveți aceste lucruri în voi, doriți să acționați ca lumea și faceți ca lumea.

Voi sunteți în biserică, dar sunteți ca o neghină care crește alături de grâu; strigați împreună, vă bucurați împreună și posedați toate binecuvântările duhovnicești. „Păi eu prorocesc!” La fel a făcut Caiafa, și la fel a făcut Balaam, dar aceasta nu are nimic...

„Eu am botezul Duhului Sfânt!” Nici aceasta nu are vreo legătură; este doar un dar temporar pentru tine. Darul adevărat este sufletul tău, care a fost născut din Dumnezeu. Acesta controlează totul spre Cuvântul lui Dumnezeu și spre voia lui Dumnezeu; și acolo tu crești sus. Vedeți? Atunci tu ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, ești un copil a lui Dumnezeu. Acum ești ca în pântecul mamei, ești în măruntaiele pământului încercând să ieși afară. Tu ești un fiu al lui Dumnezeu și vii și vezi Cuvântul care spune: „Tu trebuie să faci aceasta și cealaltă... Trebuie să te naști din nou.”

„Ei bine, eu aparțin la o biserică!” Aceasta nu înseamnă nimic. Vedeți? „Eu sunt metodist, mama mea...” Aceasta a fost bine pentru mama ta.

„Ei bine, eu sunt pentecostal și aparțin...” Dacă nu te aliniezi cu Cuvântul, ceva este greșit. Vezi tu, adevăratul tău tată nu este Dumnezeu deoarece sufletul tău a existat înainte să existe duhul tău. Dacă sufletul tău nu a venit de la Dumnezeu, nu a fost de la început un germen de la Dumnezeu. Tu ai fost înșelat, ești într-o grămadă de buruieni și aduci roada lumii pentru că acționezi ca lumea și iubești lumea din cauză că dragostea lui Dumnezeu nu este în tine.

Biblia spune că în zilele din urmă se vor ivi unși falși, nu Isuși falși. Da. Ei sunt unși dar sunt anticreștini. Da, domnule. Ei sunt unși cu Duhul să facă semnele și minunile pe care le-a făcut Hristos, dar nu se vor alinia cu Cuvântul Său. Vedeți? „Mulți îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, n-am prorocit noi în Numele Tău și n-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Atunci El le va răspunde curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” (Matei 7.22-23).

Și ei vor zice: „Doamne, eu am fost pentecostal. Slavă lui Dumnezeu! Am strigat, am vorbit în limbi, mi-am pus mâinile peste bolnavi și i-am vindecat, am scos draci.”

Dar El le va răspunde: „Plecați de la Mine, voi care ați lucrat fărădelege! Eu nu v-am cunoscut niciodată.” Puteți înțelege la ce mă refer?

Oh, copilașilor, nu doriți și voi aceste Vitamine, în seara aceasta? Acolo afară este un trup care așteaptă; acolo este un trup care așteaptă să fie primit. Oamenilor, nu vă lăsați înșelați! Diavolul este un înșelător. Voi trebuie să purtați haina de nuntă. Trebuie!

Acum, suntem în timpul de seară. Trupul pământesc este gata să se descompună și noi ne pregătim să intrăm în trupul ceresc. Simțim chemarea ciudată a lui Dumnezeu ca să mergem spre acest Eden minunat. Încă înainte de a ne naște aici, micile noastre trupuri au strigat după ceva care trebuia să fie pregătit, altfel ne-am fi născut ca un copil bolnav. Dumnezeu nu are chinuri sus. Fiecare mădular al Miresei este perfect aliniat, exact cum a fost Mirele: Cuvântul manifestat la timpul Lui. Dumnezeu să îngăduie acesta pentru fiecare din voi, copii. Acolo este un cer spre care mergem și este un iad de care să ne ferim.

Mulți dintre voi știți că Domnul mi-a dat mii de vedenii, dar una a fost măreață... Eu m-am temut întotdeauna de moarte. Cam cu trei ani în urmă, în revista Oamenilor de Afaceri Creștini, a fost publicat un articol cu titlul: „Dincolo de cortina timpului.” Eu sunt convins că în noaptea aceasta aș putea trece dincolo și că s-ar putea să nu vă mai văd niciodată în viața mea, dar acesta este adevărul. Nu știu dacă a fost o vedenie sau s-a petrecut real.

Într-o dimineață, după ce m-am întors acasă dintr-o campanie de adunări, m-am trezit. Soția mea dormea încă. Eu am întrebat-o: „Iubito, ești trează?”, dar ea dormea adânc. Știam că trebuie să ne sculăm să pregătim copiii pentru școală, dar mi-am pus mâinile sub cap și am început să mă gândesc: „Ei bine, Billy Branham, știi că ai trecut de cincizeci de ani. Dacă vrei să mai faci ceva pentru Domnul, ar trebui să te grăbești pentru că nu mai ai mult timp la dispoziție.” Mă gândeam că poate voi trăi până la venirea Domnului Isus, sau că poate voi muri, iar un frate mi-ar putea spune: „Frate Branham, într-o seară, când erai pe pământ, ai predicat și în biserica mea,” dar pentru că amândoi suntem duhuri, nu voi putea da mâna cu el, pentru că mâna lui este putrezită de multă vreme în mormânt, și la fel a mea.

Dar în dimineața aceea, am simțit că peste mine a venit ceva și a început la fel ca o viziune. Eu mă uitam și mă gândeam: „Oh, ce este aceasta?”, fiindcă vedeam dealuri mari și verzi și zeci și sute de mii de femei tinere, care veneau din toate părțile... Toate aveau părul lung atârând pe spate, purtau haine albe, erau desculțe și strigau: „Fratele nostru!”

„Ce ciudat!” mi-am zis când le-am văzut. Am privit în spate și m-am văzut întins pe pat lângă soția mea. „Oare ce se întâmplă? Ce-i asta?” m-am gândit. „Oare am murit? Aceasta s-o fi întâmplat. Poate am avut un infarct sau ceva și am murit, pentru că trupul meu zace acolo.” Vedeam trupul meu întins cu mâinile sub cap și nemișcat. Vedeți? Doar ca un cadavru. Privindu-l, m-am gândit: „Nu este la o depărtare mai mare de douăzeci de picioare (șase metri). Soția mea doarme acolo, la capătul patului atârnă cămașa mea, iar eu sunt aici.”

Am privit din nou în jur și am văzut cum aceste femei veneau spre mine din partea aceasta, iar de acolo veneau frații, care arătau ca niște oameni tineri, și strigau: „Scumpul nostru frate!” Ei bine, nu știam ce să mai cred.

M-am gândit: „Aceasta este ciudat.” M-am privit dar nu mai eram bătrân, ci tânăr. Atunci mi-am zis: „Ce ciudat! Oare este o vedenie?” M-am mușcat de deget și m-am gândit: „Nu, nu este ca vedeniile pe care le-am avut.”

Apoi a început să-mi vorbească cineva: „Tu ai intrat împreună cu poporul tău.”

„Cu poporul meu? Toți aceștia sunt Branham?”

„Sunt cei pe care i-ai adus tu la Hristos.”

Voi știți că întotdeauna am fost considerat un urător al femeilor, dar nu este adevărat. Adevărul este că eu doresc să am surori adevărate, nu femei imorale și indecente. Dacă sunt cum trebuie, totul este în ordine.

Eu am încă cicatrici din copilărie, și pot să-mi amintesc cu ce prilej a fost făcută fiecare din ele, dar totul a fost condus de Dumnezeu, care m-a întors în partea acesta. Totul a fost lucrarea lui Dumnezeu, modelându-mă pentru ceasul acesta. Vedeți?

Eu cred că nu există nimic mai frumos ca o soră adevărată, originală. Dacă Dumnezeu poate să-i dea bărbatului ceva bun în afară de mântuire, atunci aceasta este o soție cinstită. Vedeți? Dacă ar fi avut ceva mai bun, sigur i-ar fi dat. Dar vezi cum unele femei se întorc și nici măcar nu acționează ca o soție, neloiale față de jurământul căsătoriei și soții lor la fel. Amintiți-vă că voi sunteți legați unul de altul cât trăiți: *„Ce a unit Dumnezeu pe pământ, este unit și în cer.”* Vedeți?

Și am văzut cum acele femei veneau la mine, mă îmbrățișau și mă numeau „frate”. În locul acela nu mai există păcat; ei nu erau ca aici, unde femeile și

bărbații sunt astfel făcuți încât să aibă copii. Acolo nu va mai fi atracție sexuală, deși vom avea același chip ca aici. Acolo vom fi cu toții egali și nu se vor mai naște copii. Vedeți? Apoi frații m-au ridicat și m-au pus într-un loc, iar eu am întrebat: „De ce faceți aceasta?” Și El mi-a răspuns: „Pe pământ ai fost un conducător. Ei sunt oamenii tăi.”

Apoi a venit o femeie, care mi-a zis: „Fratele nostru iubit.” Era foarte frumoasă. Și Glasul mi-a zis: „Nu ți-o amintești?”

„Nu”, am răspuns eu. Și El a continuat:

„Ai condus-o la Hristos când era trecută de nouăzeci de ani. Înțelegi acum de ce te numește „Frate iubit?”

Atunci i-am întrebat: „Voi nu ați intrat încă?”

„Nu, noi așteptăm aici,” au răspuns ei.

Apoi am zis: „Ei bine, dacă am trecut, aș vrea să Îl văd pe Isus.”

Dar Vocea mi-a răspuns: „Tu nu poți să Îl vezi acum. Aceasta este ceea ce spune Scriptura: „Sufletele de sub altar.” El este puțin mai sus, iar într-o zi va veni înapoi și noi vom merge înapoi pe pământ. Aici nu mâncăm și nici nu bem.”

Atunci am spus: „De aceasta m-am temut eu?”

Nu există cuvinte să poată descrie locul acela, prieteni. Nu ajunge să spui grandios și desăvârșit. Nu există niciun cuvânt care să poată exprima cum este acolo. Întrece tot ce cunosc eu. Acolo nu există nicio boală, nicio suferință; nu se poate muri și nici păcătui. Acolo este desăvârșirea. Prieteni, nu lăsați să vă scape aceasta!

Când eram încă băiat am văzut o viziune despre iad. Voi știți că femeile de astăzi își vopsesc ochii încât arată ca un lup sau așa ceva. Ele se dau cu ceva albastru pe sub ochi. Așa le-am văzut atunci. Fusesem împușcat în picioare și eram pe moarte în spital. Deodată am simțit că încep să mă prăbușesc. Eu am crezut întotdeauna în existența lui Dumnezeu. Îmi amintesc cum am încercat să mă rog pentru prima dată. Puteam spune un singur lucru: „Tu știi, Doamne, că nu am curvit și că am avut o viață curată.” Aveam doar vreo cincisprezece ani, dar am încercat să duc o viață curată. Acesta era singurul lucru, singurul merit pe care puteam să-l arăt. Mai

mult nu puteam spune.

Atunci, când zăceam acolo în spital, după ce doctorul a plecat de lângă mine, mi se părea că mă prăbușesc într-un abis întunecos. Speriat, am început să-l strig pe tata: „Oh, ajută-mă, tată!” Dar tata nu era acolo. Atunci am strigat-o pe mama: „Ajută-mă, mamă!”, dar nu era nici mama acolo. „O, ajută-mă Dumnezeule!”, dar Dumnezeu nu era acolo. Era doar un coșmar oribil care nu se mai termina. În comparație cu ceea ce este acolo, iadul arzător ar fi o plăcere. Cădeam tot mai adânc și mă gândeam: „Oh, vai!” Apoi am ajuns într-un loc groaznic, plin de fum, întuneric și boală. Oh, cum mă simțeam! Moartea era peste mine. Apoi am văzut cum vin spre mine femeile acelea cu ochii vopsiți. Lucrul acesta s-a întâmplat cu patruzeci și cinci de ani în urmă. Făceau un zgomot îngrozitor și eu mă gândeam: „Va trebui să rămân aici pentru totdeauna?” „Pentru totdeauna.”

„Oh, Dumnezeule, dacă mă scoți de aici, nu mă voi rușina niciodată de Tine. Te rog mai dă-mi o șansă.”

Atunci am simțit că încep să vin înapoi. Doctorul era alarmat pentru că inima mea mai bătea doar de șaptesprezece ori pe minut și zăceam într-o baltă de sânge. După ce am avut acea viziune mă întrebam dacă se va întâmpla într-o zi. Dar n-a fost așa.

În urmă cu vreo doi ani am plecat la Tucson și am însoțit-o pe soția mea la J. C. Penney's. M-am așezat undeva, mi-am plecat capul și o așteptam. Voi știți că la doamne le trebuie mult timp când merg la cumpărături.

În apropiere era o scară rulantă pe care veneau niște femei. Ele aveau aceste freze înalte și ochii vopsiți. Erau spaniole. Când le-am privit, mi-a revenit vedenia din copilărie. Era același sunet.

Frate și soră, lăsați-mă să vă spun ceva: poate vi se pare o glumă, dar dacă veți ajunge vreodată acolo veți vedea că este un lucru foarte serios. Să nu mergeți niciodată pe calea care v-ar duce acolo!

Eu sunt bătrân, am predicat în toată lumea și am milioane de prieteni, dar știu că într-o zi trebuie să stau înaintea Lui împreună cu voi. Depărtați-vă de lucrurile lumii! Gândiți-vă că dacă în voi mai sunt lucrurile lumii și acționați ca lumea, nu sunteți ai lui Dumnezeu, ci doar un membru de biserică. Voi sunteți ai Lui, doar atunci când adâncul cheamă adâncul. Vedeti?

Înainte ca peștele să aibă o aripioară pe spate, trebuia să fie acolo apa în care să înoate. Altfel la ce i-ar folosi aripioara? Înainte să fie un pom care să crească în pământ, trebuia să fie pământul în care să crească. Altfel unde ar putea crește acel pom? Înainte să fie o creație, trebuia să fie un Creator.

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire.” Vedeți, este ceva în voi. Adineauri ați ridicat mâinile pentru că vreți mai mult din Dumnezeu. Aveți nevoie de ceva. Dar dacă iubiți lumea și lucrurile din ea, veți ajunge acolo unde este lumea și veți pieri o dată cu ea. Ieșiți afară! Voi sunteți fiii și fiicele Împăratului. Fiți doamne și domni! Umblați ca și creștinii și acționați ca și creștinii! Gândiți-vă că la judecată voi sta înaintea voastră și nu veți putea fugi!

Priviți-vă în seara aceasta în oglindă și întrebați-vă: „În ce direcție merg? Ce cale urmez? Pregătește Isus și pentru mine un loc, un trup?” Acel trup este desăvârșit. El umblă drept; este un fiu sau o fiică de Dumnezeu. Eu sunt în durerile nașterii aici pentru a fi născut în trupul acela. Dacă iubesc încă lumea, aceasta îmi arată că nu am un trup Acolo. Sunt numai un membru al bisericii și nu am fost un germen de Viață al lui Dumnezeu. Înseamnă că El nu este Tatăl meu.

El a zis: *„Dacă nu puteți suporta pedeapsa (cea pe care o primiți acum), sunteți copii născuți din curvie și nu copii ai lui Dumnezeu.”* Corect? Dar dacă vedeți că Scriptura vrea să vă îndrepte, și nu puteți suporta pedeapsa lui Dumnezeu, ci spuneți: „Oh, nu vreau să aud așa ceva! Eu sunt creștin și fac ce vreau!”, este în ordine. Aceasta este dovada sigură că nu sunteți un fiu sau o fiică de Dumnezeu. Un fiu adevărat al lui Dumnezeu este flămând și însetat după El. De ce? Dacă în inima voastră este ceva care vă spune că aveți nevoie de El și Îl doriți, aceasta este dovada că în voi mai există Viață și încercă să vă ducă Acolo unde este un trup cu care acesta seamănă. Pentru ce folosiți voi trupul acesta? Ca să-l slăviți pe diavolul și lumea cu moda ei sau priviți spre cer? Acolo sus vă așteaptă ceva. Acesta este motivul pentru care Îl preamăriți pe Dumnezeu cu viața voastră.

„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri; dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus. Eu merg să vă pregătesc un loc, și Mă voi întoarce din nou după voi, ca să vă primesc la Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi cu Mine.” Lucruri care sunt (pregătite să fie... Lucrurile care sunt acum sunt doar umbra lucrurilor viitoare, care sunt pregătite să fie.

Să ne rugăm. Prieteni creștini, stați o clipă și gândiți-vă serios la aceste lucruri. Să

ne liniștim un moment și să-L lăsăm pe Duhul Sfânt să vorbească. Penticostalilor, Domnul Isus m-a trimis de multă vreme la voi. Unul dintre bărbații voștri tineri este acum păstor vostru. El este un rezultat al acestor slujbe; a văzut cum Domnul Isus a deschis ochii orbilor și a vindecat copii bolnavi de encefalită. Eu mai am servicii de vindecare, dar știu că m-am rugat deja pentru mulți bolnavi și ei au fost vindecați. Domnul a răspuns la rugăciuni și i-a tămăduit pe cei bolnavi, dar voi știți că unii dintre oamenii care au fost vindecați, au murit deja. Nu contează cât de bolnav ești, dacă ești vindecat, vei muri oricum într-o zi, dar sufletul tău, frate și soră scumpă, este veșnic, nu ați vrea să vă gândiți acum la el? Dacă dragostea lui Dumnezeu nu este în el, dacă acolo nu este nimic să tragă, nu vrei să Îl rogi și să-l spui: „Oh, Dumnezeule, Te rog să începi să mă înnoiești chiar din seara aceasta. Te rog, Doamne! Știi că te iubesc, iar în inima mea este ceva care îmi spune că trebuie să trăiesc mai aproape de Tine. Vreau să vin chiar acum și să fac aceasta, Doamne.”

Dacă în această clădire sau afară sunt astfel de suflete, ca slujitor al lui Dumnezeu, vă rog în Numele lui Isus Hristos să ridicați mâinile spre Dumnezeu și să spuneți: „O, Dumnezeule scump, atrage-mă mai aproape, mai aproape, pentru că vreau să mă alinez cu tot ceea ce ai Cuvântul Tău.” Acum ridicați mâinile și fiți sinceri.

Gândiți-vă. Acum veți spune: „Oh, eu am făcut aceasta. Am strigat în Duhul; am vorbit în limbi, dar îmi lipsește ceva. Privesc în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu și știu că acolo este ceva. Merg la biserică, dar nu sunt ceea ce ar trebui să fiu.” Vedeți? Aceasta arată că ceva... Dacă ați putea privi la voi înșivă și să vedeți că nu sunteți aliniați cu Cuvântul lui Dumnezeu, că acolo înăuntru nu este nimic care să vă provoace să ridicați mâna, știți că ceva nu este în ordine cu voi.

Mama mea obișnuia să spună: „Nu se poate obține sânge dintr-o sfeclă roșie pentru că în ea nu este sânge.”

Gândiți-vă foarte serios la aceasta pentru că s-ar putea să fie ultima voastră șansă. În această adunare micuță s-au ridicat treizeci sau patruzeci de mâini, iar unii sunt chiar clerici.

Gândiți-vă sincer și spuneți: „Oh, Dumnezeule, s-ar putea ca în seara aceasta să fiu omorât într-un accident sau să fac infarct. Poate într-o dimineață voi chema doctorul, dar când va ajunge, pulsul meu va fi tot mai slab și se va termina cu mine. Obrazul meu se va afunda în pernă și voi ofta de câteva ori: „Oh,

Dumnezeule... O, Dumnezeule...”, apoi inima mea va mai face o ultimă efortare și voi ajunge la acea ușă mare. Prieteni, voi nu veți ieși niciodată afară decât dacă sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu. În voi este ceva care însetează și flămânzește după Dumnezeu și vă împinge să mergeți înainte cu El. Vedeți?

Tu ești un copil pe acest pământ, în măruntaiele pământului, și aștepti încă să fii născut în Împărăția lui Dumnezeu, unde El a mers să vă pregătească un alt trup, un trup desăvârșit. Gândiți sincer la aceasta și haideți să ne rugăm împreună.

Dumnezeule scump, știu că aceasta a fost consemnată în marea Cartea. Doamne, noi am greșit în știință suficient ca să ne trezim pentru realitatea de a ști că fiecare mișcare pe care o facem, merge roata în jurul lumii în același timp când am făcut-o. noi am obținut aceasta prin televiziune și noi ne dăm seama că ei nu produc imaginea, ci doar prind undele și le transmit într-un tub care reproduce imagini. Chiar și culoarea hainelor pe care le purtăm merg ca undele prin etern. Oscilațiile străbat întreaga lume. Cum este atunci cu surorile noastre care poartă asemenea îmbrăcăminte, își vopsesc fețele, își taie părul și nu însetează după Tine?

Predicatorii frecventează un seminar teologic și își însușesc învățături omenești; susțin tradiții care au fost introduse de oameni și prin aceasta fac poruncile Tale fără efect, pentru oameni... Oh, Dumnezeule, oare pot înțelege ei că cuvintele pe care le spunem sunt înregistrate? Lucrul acesta este dovedit științific: înregistrarea începe o dată cu începutul vieții noastre pământești și se sfârșește când murim. Totul este păstrat în arhiva lui Dumnezeu ca să fie ascultat din nou la judecată. Cum vom scăpa de condamnarea lui Dumnezeu, când lucrul acesta ni s-a arătat atât de clar și totuși l-am refuzat? Oh, Dumnezeule scump, aceste cuvinte nu vor muri niciodată, ci vor merge mai departe, iar înregistrarea va fi ascultată în ziua judecății.

Tată, Tu ai văzut aceste mâini ridicate și la judecată acest tablou va fi adus din nou în față și va fi descoperit tot ce au gândit în inimile lor. Dumnezeule Tată, ca slujitor al Tău, Te rog să iei toate fărădelegile poporului Tău. Fărădelegea este orice lucru pe care știm că nu avem voie să-l facem și totuși îl facem. David spunea: „*Dacă în inima mea este fărădelege, Dumnezeu nu îmi va asculta rugăciunea.*” Dumnezeule, Te rog să iei fărădelegea noastră, pentru că „Cuvântul este Oglinda Ta care ne arată cât de mult ne-am abătut, de la Tine, ca să ne revenim și să dovedim că suntem fii și fiice de Dumnezeu, ai Împăratului. Tată, Te rog să faci acest lucru în seara aceasta.

În jurul altarului s-au adunat așa de mulți oameni încât nu mai au loc, de aceea Te rog să faci un altar chiar în locul unde se află fiecare, chiar în inimile lor. Fă să dispară tot ce este firesc în fiecare suflet. Fă ca micul Germen de Viață, acea Genă a lui Dumnezeu despre care noi tocmai am vorbit, atributul care a venit jos de la Dumnezeu și a fost manifestat aici ca să-L onoreze și să-L glorifice pe Dumnezeu... Dumnezeule, fă să plece lumea de la ei.

Pentru ceilalți nu pot să mă rog, Doamne, pentru că boala lor este spre moarte și în ei nu este nimic care să-i miște într-un fel oarecare. Te rog însă să cureți, în seara aceasta, inimile și sufletele care se îndepărtează de aceste lucruri rele și recunosc că sunt pe dos. Îngăduie să fie umpluți cu Duhul Sfânt și să umble în Lumina Ta.

Binecuvântează-l pe păstorul acesta scump, care spune că a fost antrenat în Cuvântul Tău și a văzut cu ochii lui tot ce ai făcut Tu. O, Dumnezeule, aprinde sufletul acestui bărbat tânăr și fă din el un păstor adevărat care să păstorească turma peste care l-a pus Duhul Sfânt episcop, încât să nu devieze nici la stânga, nici la dreapta și să nu urmeze nici un crez, ci doar Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu și numai pe El. Binecuvântează această biserică mică și fii cu ai Tăi, căci Ți-i încredințez Ție. Sămânța a fost semănată. Fă ca binecuvântarea să cadă peste sămânța care este hotărâtă pentru Viață și fă-i să crească creștini mari și puternici pentru această biserică și pentru bisericile din care au venit, căci Ți-i predau în Numele Fiului Tău Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Tată, „El a fost rănit pentru fărădelegile noastre și zdrobit pentru păcatele noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

Cu câteva minute în urmă am văzut intrând pe ușă o sărmană femeie nervoasă. O, Dumnezeule, ce lucruri mari s-au petrecut în familia ei! Cum Te-ai manifestat Tu Însuși! Doamne, Te rog pentru această femeie. Ia povara vieții ei trecute și vindec-o în seara aceasta. Vrei s-o faci, Doamne? Primește-o și pe ea, Te rog.

Aici văd niște copii mici și pe alții care au nevoie de vindecare, Doamne. Te rog să-i vindeci, Tată. Fă ca puterea Ta de vindecare să vină și să ne vindece trupul și sufletul împreună. Amin!

Aș vrea ca cei din clădire și cei de afară, care au nevoie de vindecare, să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, am nevoie de vindecare!” Se pare că toți au nevoie de vindecare. Bine. Puteți să credeți că sunt un slujitor al lui Hristos? Atunci spuneți: „Amin.” („Amin”). Atunci vreau să vă puneți mâinile unii peste alții.

Ridicați-vă mâinile, fiindcă ați mărturisit că credeți în Dumnezeu.

În ultima poruncă dată bisericii, Isus a spus: „*Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*”

Cine crede și se botează va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit.

Iată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi,

vor lua în mână șerpi și dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.15-18). Aceste cuvinte le-a spus Isus. Gândiți-vă la asta. De aceea trebuie să se facă așa. El nu ar fi spus niciodată aceasta dacă nu ar fi fost cineva care să poată prinde acel Cuvânt, așa cum a primit și Maria germenul de viață în pântecul ei, prin Cuvânt. „*Fecioara va naște.*” Așa cum Cuvântul Său a putut să creeze un palmier sau un stejar, tot așa poate pătrunde chiar acum în inima ta.

Spuneți: „Doamne, eu sunt credincios. Acest bărbat sau această femeie peste care mi-am pus mâinile, este în suferință. Nu mă rog pentru mine însumi, pentru că ei se roagă pentru mine. O, Dumnezeule, vindecă-l, vindecă-o”

Suntem adunați aici și chiar acum ni s-a spus că noi am fost cu Hristos când El a umblat pe pământ, fiindcă suntem o parte din Cuvântul Lui. Noi am suferit cu El; am sângerat cu El; am murit cu El și am fost îngropați cu El; noi am înviat cu El și acum stăm în locurile cerești, în Isus Hristos, Marele Împărat stând în mijlocul nostru. Eu sunt un fiu sau o fiică a acestui Împărat și mi-am pus mâinile peste un fiu sau o fiică a Lui. Ei se roagă pentru mine și eu mă rog pentru ei. Doamne, răspunde la rugăciunea mea și vindecă acest fiu sau această fiică a lui Dumnezeu. Să ne rugăm unii pentru alții.

Doamne Isuse, venim smeriți la Tine și ne mărturisim greșelile. Noi am meritat boala, suferința și moartea, dar primim Ispășirea pe care ai făcut-o Tu pentru păcatele și bolile noastre. În seara aceasta se află aici fiii și fiicele lui Dumnezeu, care au auzit corecția Cuvântului Tău, și-au ridicat mâinile și vor să Te urmeze într-o umblare mai apropiată. Ei și-au pus mâinile unii peste alții, deoarece cred că Cuvântul Tău este Adevărul. Ei cred că acum suntem înviați cu Hristos și stăm cu El în locurile cerești. Acum și-au pus mâinile unul peste altul și se roagă unul pentru altul, pentru că Tu ai spus că „*Rugăciunea credinței îl va mântui pe cel bolnav și*

Dumnezeu îl va învia, iar dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.” Mărturisiți-vă păcatele unul altuia și rugați-vă unul pentru altul, ca să fiți vindecați, pentru că rugăciunea fierbinte a celui neprihănit valorează mult.

O, veșnicule Dumnezeu, ascultă rugăciunea robului Tău căci este scris: *„Dacă poporul care cheamă Numele Tău se adună și se roagă, Tu îl vei asculta din ceruri.”* O, Dumnezeule, ascultă din ceruri rugăciunea făcută de copiii Tăi în seara aceasta. Trimite Duhul Tău cel Sfânt, ca un vâjâit de vânt puternic, peste acești ascultători.

Satan, ești biruit! Isus Hristos te-a biruit pe Golgota și nu mai ai nicio putere; tu ești un înșelător. Ieși afară din acești oameni în Numele lui Isus Hristos, ca ei să plece de aici eliberați în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Aleluia.

Simțiți slava lui Dumnezeu? Simțiți că rugăciunea voastră a fost ascultată? Credeți că Dumnezeu a ascultat rugăciunea persoanei de lângă voi? Câți credeți aceasta? Ridicați mâna. Oh, minunat!

Îl iubesc, Îl iubesc, (Cu mâinile ridicate, cântați-I aceasta din toată inima).

Că întâi El ... Și a plătit salvarea mea

Sus pe lemnul de la Calvar.

Câți din voi ați simțit că Dumnezeu v-a iertat fărădelegile, lucrurile rele pe care le-ați făcut? Spuneți: „Oh, Mielule al lui Dumnezeu, Îți promit că din seara aceasta voi umbla corect, astfel ca Numele pe care îl port, acela de creștin, să-Ți facă cinste. Creștin înseamnă asemenea lui Hristos.

Dumnezeule, în seara aceasta îmi ridic mâinile și mă predau Ție.

„Eu voi umbla în Lumină.” Amin.

Noi umblăm în lumină, lumina minunată!

Vino unde stropii de milă sunt strălucitori,

Noi vom umbla în Lumină,

Adevărul și Harul în Numele Său, Isus Lumina lumii. (Ce vom face noi atunci?)

Strălucește în jurul nostru zi și noapte.

Oh, nu vă simțiți curățați? Nu vă simțiți bine?

În timp ce dăm mâna unii cu alții, să cântăm încă o dată cântarea: Noi umblăm în Lumină, în Lumina minunată.

Vino unde (Dumnezeu să te binecuvânteze) stropii de milă sunt strălucitori,

Strălucește în jurul nostru zi și noapte, Isus Lumina lumii.

Să închidem ochii și să cântăm încet.

Noi acționăm ca și copii; noi suntem copii

Oh, este așa o Lumină frumoasă,

Și ea vine unde stropii de har sunt strălucitori,

Oh, strălucește peste noi zi și noapte, Isus Lumina lumii. Îl iubiți voi ? Credința mea privește la Tine sus,

O, Miel al Calvarului (Doar închideți-vă ochii și cântați. Închinați-vă în Duhul) Salvator Divin,

Acum ascultă rugăciunea mea,

la-mi toate păcatele la o parte,

Transformă întunericul în zi, Să fiu cu totul al Tău!

Șterge temerile și întristarea,

Nu mă lăsa să mă rătăcesc de lângă Tine.

Știți, eu sunt un tip de modă veche și cred că toate aceste cântece noi, legănături, rock and roll, imitații, bat la un milion de mile depărtare. Duhul sfânt a atins creionul poezilor vechi care au scris acele cântece. Oh, mă gândesc la Eddie Perronet și la toți acei mari poeți, Fanny Crosby.

Nu trece pe lângă mine, Salvator Divin

Ascultă strigătul meu umil...

O dată, această cântare a fost cerută și cântată, dar nu așa cum o cântă penticostalul Elvis Presley, care și-a vândut dreptul de întâi născut pentru o grămadă de Cadillac-uri. Au venit la ea și a rugat-o să-i scrie cântece lumești, dar ea i-a răspuns: „N-aș face așa ceva pentru niciun preț.”

Atunci el i-au zis: „Tu ești oarbă. Când vei merge în ceruri, cum vei merge...?”, dar femeia s-a întors și a răspuns prin inspirație:

Eu Îl voi cunoaște pe El,

Și răscumpărată lângă El voi sta..

Eu îl voi cunoaște pe El,

Eu Îl voi cunoaște pe El (Cum?)

După rănilor cuielor din mâinile Lui.

Cu alte cuvinte: „Dacă nu Îl voi vedea, Îi voi simți mâinile.”

Eu Îl voi cunoaște pe El,

Și răscumpărată lângă El voi sta..

Eu îl voi cunoaște pe El,

Eu Îl voi cunoaște pe El (Cum?)

După rănilor cuielor din mâinile Lui.

Nu vă face aceasta să-L iubiți? El a mers să ne pregătească un loc. *„Și dacă Mă duc să vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce să vă iau cu Mine.”*

Copilașilor, dacă sunteți munciți acum, supuneți-vă poruncilor lui Dumnezeu. Păstorul este aici. Dacă cineva nu este încă botezat, apa este pregătită. Dacă vreți, puteți aparține de biserica aceasta sau faceți ce vreți. Dacă nu ați primit încă botezul Duhului Sfânt, aceasta este seara în care puteți să Îl primiți. Credeți aceasta?

Voi spuneți: „Frate Branham, este târziu și ne-ai predicat prea mult.” Odată, Pavel a predicat același mesaj o noapte întregă, iar un tânăr a căzut de la al treilea cat și a murit. Dar Pavel a fost atât de uns cu același fel de mesaj încât s-a pus peste

băiat și viața a revenit în el. El este încă Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Nu Îl iubiți voi?

Să ridicăm mâinile și să cântăm:

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc...” Câți Îl iubiți?

Spuneți din toată inima: „Eu Îl iubesc cu adevărat...”

Când tu predici și tai și rupi și tragi în felul acesta; acesta este un balsam pe care Dumnezeu îl toarnă înăuntru și vindecă.

În Galaad este un balsam pentru suflet.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Fiind că-întâi El m-a iubit,

Și a plătit salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului. *„Prin aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă vă iubiți unii pe alții.”*

Dacă noi, care ne vedem, nu ne putem iubi unul pe altul, cum putem să Îl iubim pe Dumnezeu pe care nu Îl vedem?

Îl iubesc, Îl iubesc,

Fiind că-întâi El m-a iubit.

Îți mulțumesc... Acum... nu ai vrea? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate...

- Amin -